

เขื่อนแก่งเสือเต้น
23 ปี แห่งการต่อสู้ของชาวสะเอียบ

โดย

กลุ่มราษฎรรักษ่าป่าตำบลสะเอียบ อำเภอสอง จังหวัดแพร่

สนับสนุนโดย

สมาคมแม่น้ำเพื่อชีวิต

เขื่อนแก่งเสือเต้น

23 ปีแห่งการต่อสู้ของชาวสะเอียบ

ข้อมูลเพิ่มเติม

[www. Living River Siam.org](http://www.LivingRiverSiam.org)

www.facebook.com/thaipoor

www.nothern-thailand-river.com

ขอขอบคุณภาพบางส่วนจาก Internet

บทนำ

ตลอด 23 ปี ของการต่อสู้โครงการเชื่อมแก่งเสือเต้น ชาวบ้านสะเอียบได้เข้าร่วมเวทีสัมมนา และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในพื้นที่ต่างๆ ทั้งลงพื้นที่ของชาวบ้านที่ถูกอพยพโยกย้ายจาก เชื้อนที่สร้างไปแล้วให้เห็นความจริงกับตาของตนเอง รวมทั้งเวทีเสวนาเชิงวิชาการของมหาวิทยาลัย ต่างๆ รวมถึงการเข้าร่วมกับพี่น้องสหประชาคนจน เดินทางไปชุมนุมเดินขบวน ประชุมพ่อครัวใหญ่ สัญจรตามจังหวัดต่างๆ ลงพื้นที่ให้กำลังใจพี่น้องเครือข่ายผู้เดือดร้อน กรณีต่างๆ ทั้งเรื่องดิน น้ำ ป่า ที่ประสบเคราะห์กรรมและร่วมชะตากรรมเดียวกัน ด้วยวิธีการสับเปลี่ยนหมุนเวียนตัวแทน ชาวบ้านทั้ง 4 หมู่บ้านอย่างต่อเนื่องตลอดมา และเป็นเจ้าบ้านคอยต้อนรับพี่น้องที่เข้ามาศึกษาดู งาน แลกเปลี่ยนประสบการณ์การต่อสู้ ทั้งพี่น้องชาวบ้านในประเทศและต่างประเทศจนนับครั้ง ไม่ถ้วน นอกจากการทำงานเหล่านี้แล้วยังมีการประชุมชาวบ้านในชุมชนเพื่อแถลงการณ์ แถลง ชาว คอยตอบโต้กับนักการเมือง รัฐบาล กรมชลประทาน หรือผู้ผลักดันสร้างเขื่อนแทบทุกครั้งที่ มีข่าวการสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น

ซึ่งพวกเราเต็มใจที่จะทำเช่นนั้น เต็มใจเดินทางไปร่วมพี่น้องเครือข่าย และเป็นเจ้าบ้าน ให้ข้อมูลพื้นที่เพื่อให้เขาเหล่านั้นได้เห็นภาพการต่อสู้ของพวกเรา และได้เห็นความจริงความ สมบูรณ์ของผืนป่าแม่ยม ประจักษ์ด้วยสายตาของตัวเอง กลับไปอย่างเชื่อมั่นด้วยว่ามีป่าสัก ทองอยู่จริง และขอบคุณไปยังพี่น้องสื่อมวลชนหลายคนจากหลายสำนัก ที่ได้ช่วยขยายข่าว ความจริงของชาวบ้านสะเอียบ

การต่อสู้ 23 ปี เราใช้ทรัพยากรไปกับการต่อสู้มากมายซึ่งเป็นทรัพยากรที่ชาวบ้านช่วยกัน ระดมสมทบทั้งทรัพยากรบุคคล เงิน ทอง อีกทั้งแรงกายแรงใจของพี่น้องสะเอียบ อดทนต่อสู้ ร่วมกันอย่างยาวนาน ผ่านเรื่องเลวร้าย ผ่านเรื่องน่าภูมิใจ มีกำลังใจฮึดสู้ มีความเหนียวแน่น ยาม ห้วงเวลาที่ยากลำบากเหล่านั้น พวกเราก็ผ่านมันมาได้ เราขอยืนหยัดต่อสู้เพื่อปกป้องบ้านของตนเอง และปกป้องป่าแม่ยมของคนทั้งประเทศ รวมถึงเป็นสมบัติของคนทั้งโลกสืบไป

ยังมีเหตุการณ์เล็กๆน้อยๆอีกนับไม่ถ้วนที่ไม่ได้นำมาเขียนเสนอในครั้งนี้ จึงยกตัวอย่าง เหตุการณ์สำคัญๆมาให้ได้รำลึกถึงการต่อสู้ของพวกเรา

กลุ่มราษฎรรักษ่าป่าตำบลสะเอียบ อำเภอสอง จังหวัดแพร่

ปี 2523 (สมัยรัฐบาล เปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายก) มีเจ้าหน้าที่ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย มาสำรวจพื้นที่ในอำเภอเชียงม่วน

ปี 2532 (สมัยรัฐบาล ชชาติชาย ชุณหะวัณ เป็น

มกราคม 2532 ในที่ประชุมกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ของอ.เชียงม่วน จ.พะเยา ได้มีการถามเรื่องการสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น และขอให้ทางอำเภอชี้แจงทางอำเภอบอกเพียงว่าเป็นการสำรวจข้อมูลเรื่องเขื่อน แต่ไม่มีรายละเอียดอื่นใด ในขณะที่ใน อ.เชียงม่วน มีการปักหลักแดงตามที่ต่างๆ โดยเฉพาะริมแม่น้ำยม

5 พฤษภาคม 2532 ชาวบ้านจากอ.เชียงม่วน และ

อ.สอง ประมาณ 7,000 คน ชุมนุมประท้วงที่หน้าว่าการอำเภอเชียงม่วน หลังทราบข่าวว่าการประชุม ครม.สัญจรที่เชียงใหม่ในวันที่ 13 พ.ค. จะมีการพิจารณาอนุมัติให้สร้างเขื่อนแก่งเสือเต้นชาวบ้านได้ทำหนังสือร้องเรียนถึงผู้ว่าราชการผ่านนายอำเภอ และตกลงจะส่งตัวแทนเข้าพบนายกรัฐมนตรี ที่เชียงใหม่

10 พฤษภาคม 2532 ชาวบ้านตำบลสะเอียบ นำโดยสมาดำบลได้เข้ายื่นหนังสือคัดค้านการสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้นต่อ นายศักดิ์ ลาภเจริญ ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

11 พฤษภาคม 2532 สมาดำบลสะเอียบได้เดินทางไปหาข้อมูลจากชาวบ้านที่เคยอพยพจากการสร้างเขื่อนสิริกิติ์ อ.ท่าปลา จ.อุตรดิตถ์ พบว่าการจ่ายเงินค่าชดเชยใช้วิธีการผ่อนชำระ 20 ปี ที่ดินที่จัดสรรให้เป็นที่ทุรกันดาร ไม่สามารถทำการเกษตรได้ ชาวบ้านมีความเป็นอยู่ที่

12 พฤษภาคม 2532 ชาวบ้านจาก อ.เชียงม่วน อ.สอง ประมาณ 1,400 คน เดินทางด้วยรถยนต์ 48 คันเพื่อยื่นหนังสือคัดค้านต่อนายกรัฐมนตรี ที่ จ.เชียงใหม่ ส่งตัวแทนเข้าพบนายก ขณะที่ชาวบ้านที่เหลือถูกกันไว้ที่วัดสวนดอก ผลการเข้าพบนายก “บอกว่าจะให้กรมชลประทานศึกษาก่อนหากสร้างก็จะไม่ให้กระทบต่อชาวบ้านมากนัก” (ลดสันเขื่อนลง)

12 มิถุนายน 2532 ผู้ว่าราชการ จ.พะเยา มีหนังสือเวียนถึงกำนัน ผู้ใหญ่บ้านทุกตำบล ชี้แจงเรื่องเงื่อนไขแก่งเสือเต้น ว่าโครงการจะอำนวยประโยชน์ด้านชลประทานในพื้นที่เพาะปลูกของ แพร่สุโขทัย ทุ่งเจ้าพระยาและแม่กก/แม่ลาว รวม 2.14 ล้านไร่ แต่สันเขื่อนสูง 280 เมตรจากระดับน้ำทะเล อพยพชาวบ้าน 4,000 ครอบครัว แต่ถ้าสร้างที่ความสูง 248 จากระดับน้ำทะเล จะอพยพชาวบ้าน 400 ครอบครัว โดยได้จัดสรรที่ทำกินใหม่ให้บริเวณแหล่งน้ำเหนือตัวเขื่อน เพื่อให้ชาวบ้านมีที่ดินทำกินสำหรับเพาะปลูก การประมงและการท่องเที่ยว รวมทั้งจ่ายค่าชดเชยตามความเหมาะสมขึ้นอยู่กับขั้นตอนประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และกระทรวงเกษตรฯ รับผิดชอบการประชาสัมพันธ์ให้ราษฎรทราบข้อเท็จจริง และผลประโยชน์ที่จะได้รับจากโครงการดังกล่าว

14 มิถุนายน 2532 อธิบดีกรมชลประทาน และนายอำเภอสองได้เข้ามาสำรวจข้อมูลพื้นที่ ต.สะเอียบ ชาวบ้านไม่ยอมให้ข้อมูลอะไร คณะฯ เดินทางกลับออกไปโดยไม่ชี้แจงหรือเก็บข้อมูลในพื้นที่เลย

10 สิงหาคม 2532 สภาต.เจียงม่วนทำหนังสือคัดค้านการสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้นถึงอธิบดีกรมชลประทาน สรุปคือ

1.ผลกระทบจากการสร้างเขื่อนจะทำให้น้ำท่วม ต.สะเอียบ อ.สอง 3 หมู่บ้าน พื้นที่ทำกิน 19,811 ไร่ อพยพชาวบ้าน 703 ครอบครัว 2,250 คน ใน อ.เจียงม่วน ท่วมที่ทำกิน 18374 ไร่ รวมชาวบ้านที่ได้รับความเดือดร้อน 9,065 คน นอกจากนี้จะท่วมอุทยานแห่งชาติแม่ยม แหล่งไม้สักทอง 33 ตร.กม

2.สภาพจิตใจชาวบ้าน หวาดผวาหมดกำลังใจในการทำมาหากิน ยิ่งในปี 2532 ทางธนาคาร ไม่รับเอกสารสิทธิในการค้ำประกันหรือกู้เงินจากธนาคาร

3.เสนอให้แก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ ด้วยการสร้างฝายทดน้ำขนาดเล็กในแม่น้ำยม และเร่งฟื้นฟูป่าต้นน้ำลำธารที่ถูกทำลายไป

30 ตุลาคม 2532 กรมชลประทานมีหนังสือตอบ สรุปรื้อ

1.พื้นที่ถูกน้ำท่วมใน อ.เชียงม่วน 3,500 ไร่ ในท้องที่ หมู่ 3 4 5 7 8 9 ต.บ้านม่วง น้ำจะท่วมเฉพาะพื้นที่เพาะปลูกสองฝั่งริมแม่น้ำยม 1 กิโลเมตร หมู่บ้านจะอยู่เหนือระดับเก็บกักน้ำ

2.พื้นที่อพยพชาวบ้านจะสร้างสิ่งสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ นอกเหนือจากการจ่ายค่าชดเชยที่ดินให้อย่างเป็นธรรม

3.เรื่องเศรษฐกิจของหมู่บ้าน ธนาคารปฏิเสธการกู้ยืมเงิน ให้ชาวบ้านส่งรายชื่อธนาคารให้ และขณะก่อสร้างจะไม่กระทบการทำมาหากินของชาวบ้าน เนื่องจากใช้เวลาก่อสร้างไม่น้อยกว่า 5 ปี

ปี 2534 (สมัยนายอานันท์ ปันยารชุน เป็นนายก)

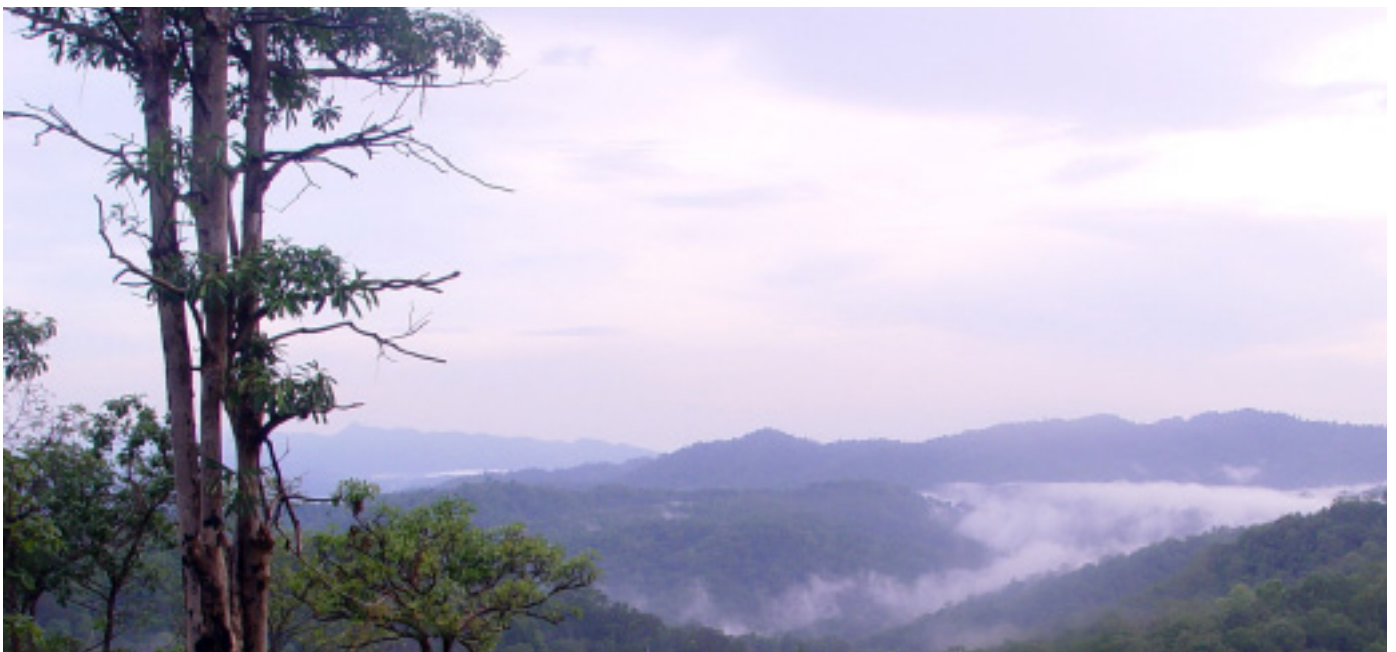
4 เมษายน 2534 นายเล็ก จินตาสงวน อธิบดีกรมชลประทาน เปิดเผยว่าโครงการเขื่อนแก่งเสือเต้นกำลังอยู่ในระหว่างการศึกษาผลกระทบ จะเสร็จประมาณเดือนมิถุนายนนี้ หลังจากนั้นจะส่งให้กระทรวงเกษตรเพื่อเสนอต่อที่ประชุม ครม.พิจารณาอนุมัติ จากการศึกษาเบื้องต้นจะมีราษฎรอพยพออกจากพื้นที่ 620 ครอบครัวและจะท่วมพื้นที่ป่า 40,000 ไร่

โครงการฟื้นฟูชีวิตและธรรมชาติ กล่าวว่าข้อมูลเบื้องต้นที่ทำการสำรวจโดย กฟผ. ในครั้งแรก (EIA) ไม่ผ่าน จึงได้ทำใหม่และเป็นผู้เสนอเหตุผลในการสร้างเขื่อนว่า หากไม่สร้างเขื่อนนี้พื้นที่ป่าสักทองจะเหลือน้อยลง การอ้างเหตุผลการสร้างเขื่อนเพื่อศึกษาพื้นที่ป่าไม่เป็นการแก้ไขปัญหาที่ไม่ถูกจุดเพราะถึงที่สุดแล้วถ้ามีการสร้างเขื่อน ป่าไม้ก็ต้องถูกทำลายเช่นกัน จากการสร้างเขื่อนที่ผ่านมา เขื่อนสิริกิติ์ เขื่อนภูมิพลก็อ้างเหตุผลด้านชลประทานแต่ก็ล้มเหลว จึงควรแก้ปัญหาด้านชลประทานด้วยการสร้างฝายขนาดเล็กกระจายไปหลายพื้นที่แทนเขื่อนใหญ่

4 เมษายน 2534 นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประกอบด้วยตัวแทนชมรมอนุรักษ์ฯ อาสาฯ พรรคยูธวิปตัย สภานักศึกษา เดินทางเข้าบ้านดอนชัย ดอนแก้วและแม่เต็น ได้ให้ข้อมูลข่าวสารของเขื่อนแก่งเสือเต้นและผลเสียปัญหาหารตัดไม้ทำลายป่า เพื่อให้เกิดการอนุรักษ์ป่าไม้ไว้ (แต่ภาพที่สื่อมวลชนเสนอนักศึกษาเข้าไปปลุกกระดมชาวบ้านก่อมีอบคัดค้านเขื่อน ในหนังสือพิมพ์ส่วนท้องถิ่นและส่วนกลาง)

14 พฤษภาคม 2534 พล.ต.อ.ประทีน สันติประภาพร รอง อ.ตร และเจ้าหน้าที่ นปพ.เข้าบ้านดอนชัย ต.สะเอียบบ.สอง อาศัยไม้ที่สร้างบ้านประมาณ 24 หลังและชาวบ้านร้องเรียนให้เร่งบังคับโครงการเขื่อนแก่งเสือเต้นซึ่งทำความเดือดร้อน พล.ต.อ. ประทีน รับจะนำไปเสนอให้รัฐบาลทราบ โดยที่ ร.ต.นุกูล ปลัดอำเภอสอง จี้แจ้งว่ามีการตัดไม้ทำลายป่ามากขึ้น สาเหตุเพราะทราบว่ารัฐบาลจะสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้นและมีการสำรวจผลกระทบ ซึ่งจะมีการสร้างอย่างแน่นอน

1 มิถุนายน 2534 นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่(ตัวแทนชมรมอนุรักษ์ฯ อาสาฯ พรรคยูริปัตย์ สภานักศึกษา) ร่วมกับ กรรมการประสานงานองค์กรเอกชน โครงการฟื้นฟูชีวิต มูลนิธิคุ้มครองสัตว์ป่าฯ จัดสัมมนาเชิงวิชาการ “เชื่อนแก่งเสือเต้นกับการชลประทาน” ได้เชิญหลายฝ่ายเข้าร่วมการสัมมนา NGO นักวิชาการ กรมชลประทาน นักศึกษา และผู้สนใจเข้าร่วม

1 กรกฎาคม 2534 นายชุม สะเอียบคง ได้เปิดเผยต่อสื่อมวลชนว่าชาวบ้านสะเอียบได้ตั้งกลุ่มราษฎรรักษ์ป่า เพื่อรักษา ป่าดงสักงาม เนื้อที่150,000 ไร่ ริมฝั่งแม่น้ำยมเอาไว้ ซึ่งได้มีการประกาศในชุมชน ตั้งแต่ต้นปี 2533 เป็นต้นมา และเริ่มเป็นที่รับทราบเด่นชัดในวงกว้างมากขึ้น ในปีนี้ โดยชาวบ้าน 3 หมู่บ้านได้พร้อมใจกันนำอุปกรณ์การทำไม้เตรียมมอบให้กับ นายชัยพร สำเภาเงิน รองผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่ แต่ไม่ได้รับความร่วมมือแต่อย่างใด

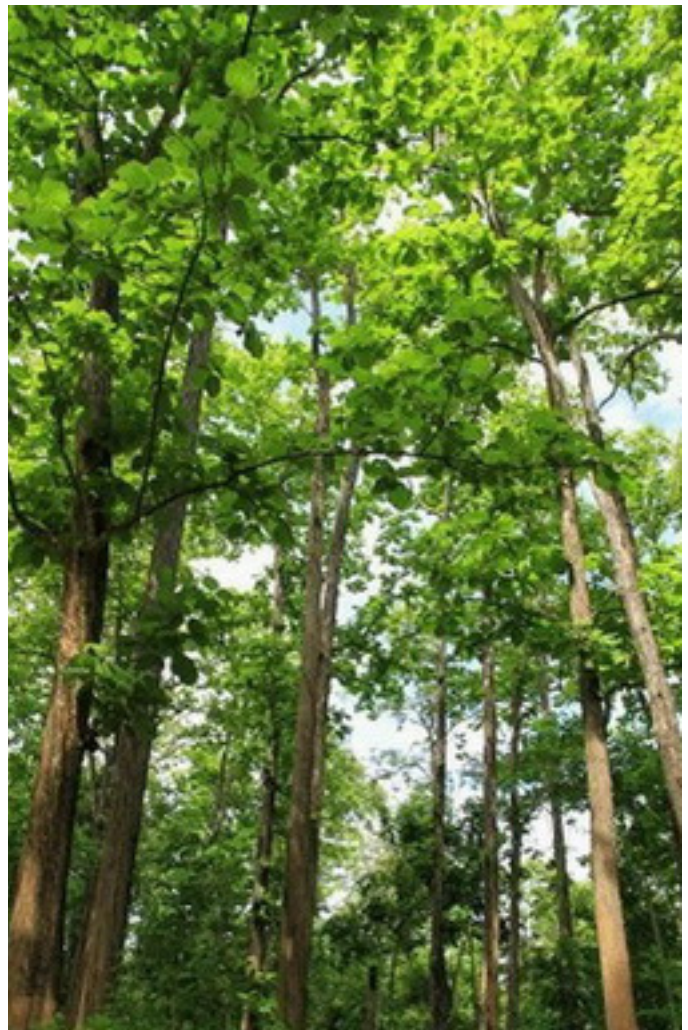
19 สิงหาคม 2534 สหพันธ์นิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย (สนนท.) และ คณะกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม ๑๖ สถาบันและเพื่อน (คอทส.) นำโดยนายปริญญา เทวานฤมิตรกุล เลขาธิการ (สนนท.) และนักศึกษาเข้ายื่นหนังสือคัดค้านการสร้างเขื่อนแก่งกรุง และแก่งเสือเต้นที่จะมีการนำโครงการเข้าพิจารณาในที่ประชุม ถึงนายอานันท์ อภิภาภิรมมต.กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กฎประจำชุมชนสะเอียบ

ชาวสะเอียบ 4 หมู่บ้านได้ร่วมกันจัดตั้งระเบียบเพื่อช่วยกันรักษาป่าสักทองเอาไว้ดังนี้

1. ห้ามตัดไม้ทำลายป่า
2. ห้ามถางไร่เลื่อนลอย
3. ห้ามชักนำพ่อค้าและนายทุนที่เกี่ยวกับการตัดไม้ทำลายป่าเข้ามาในพื้นที่ ต.สะเอียบ
4. มอบเครื่องมือเครื่องใช้ในการตัดไม้ทำลายป่าและเครื่องมือล่าสัตว์ป่าให้แก่วางการ
5. ให้ปลูกป่าเพิ่มในพื้นที่ ต.สะเอียบให้แก่วางการ
6. ส่งเสริมอาชีพให้แก่วางการในพื้นที่สะเอียบ

ปี 2535 (ยุคคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ รสช.)

13 มีนาคม 2535 กองกำลังทหารพรานหน่วย ชต.32 จ.น่าน เข้าตรึงกำลังในพื้นที่อุทยานแห่งชาติแม่ม่ม จำนวน 5 กองร้อยเพื่อป้องกันและปราบปรามขบวนการค้าไม้เถื่อน และลดกำลังลงเหลือ 3 กองร้อยในภายหลังเมื่อสถานการณ์ดีขึ้น และได้มีการตั้งจุดสกัดทางออกทุกทาง

29 พฤศจิกายน 2535 นักศึกษาจากภาคเหนือและส่วนกลาง ร่วมกับคณะกรรมการประสานงานศาสนาเพื่อสังคม (กศส.) รณรงค์การต่อสู้แบบสันติวิธีแก่ชาวบ้าน ต.เชียงม่วน จ.พะเยา และ ต.สะเอียบ จ.แพร่ หลังจากนั้น 1 สัปดาห์ บทความ ม็อบ ด้านแก่งเสือเต้น (กรอบกระทิงนอกสภา) โดยศิริศักดิ์ ศิริทิชากร บรรณาธิการแพร่ข่าว ได้กล่าวว่า การรณรงค์การต่อสู้แบบสันติวิธีที่จัดขึ้นระหว่างวันที่ 24-29 พฤศจิกายนที่ผ่านมา เป็นการชุมนุมเดินขบวนคัดค้านโครงการเขื่อนแก่งเสือเต้น โดยมีนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พวกพรตยูริปัตย์ และนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นกำลังหลัก สมทบกับชาวบ้าน นำโดยนายไพบูรณ์ เสงส์วรรณ ประธานนักศึกษาเชียงใหม่และนายอดิศักดิ์ แก้วไพจิตร หัวหน้ากลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง การกระทำครั้งนี้เป็นการสร้างความห่วงใยต่อการพัฒนาของชาติบ้านเมือง ซึ่งนักศึกษาดังกล่าวได้รับเงินจากนายทุนต่างชาติ จำนวน 160,000 บาท ซึ่งผมเห็นว่าคนที่คัดค้านเขื่อนถึงแม้จะเป็นนักศึกษาหรือไม่ก็ตาม เมื่อขบวนการสร้างเขื่อนตัวนี้เป็นพวกไม่ต้องการให้บ้านเมืองแพร่เจริญก้าวหน้า เพราะการสนับสนุนการสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้นเป็นมติของคนส่วนใหญ่ทั้งคนแพร่ สุโขทัย อุตรดิตถ์ และคนอื่นหลายจังหวัดเรียกร้องต้องการ

27 ธันวาคม 2535 นายรุ่งเรือง จุลชาติ รองอธิบดีกรมชลประทาน ร.ต.นุกุล สีหะโชติ รองผู้ว่าราชการแพร่ นายสมศักดิ์ บุญเปลื้อง ปลัดจังหวัด นายพิชัย คนโทเงิน นายอำเภอสอง พร้อมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการศึกษาข้อมูลโครงการเขื่อนแก่งเสือเต้น ได้เดินทางไปพบชาวบ้าน จำนวน 1,500 คนที่วัดดอนชัย ซึ่งเป็นตัวแทนชาวบ้านจาก ต. สะเอียบ จ.แพร่ และ ต.เจียงม่วน จ.พะเยา นายรุ่งเรืองกล่าวกับชาวบ้าน อีก 2 เดือนจะมีการชี้แจงข้อมูลในการศึกษาให้ชาวบ้านทราบวันนี้ยังไม่พร้อมจะชี้แจง และกล่าวอีกว่ากรมชลประทานมีหน้าที่หาน้ำให้ประชาชนที่อยู่ตามลำน้ำยมเนื่องจากไม่มีน้ำเพราะสภาพป่ามีน้อยลง การแก้ปัญหาวันนี้ได้ต้องสร้างเขื่อนขนาดใหญ่ ซึ่งแก่งเสือเต้นก็จะแก้ปัญหาขาดแคลนน้ำได้

ตัวแทนชาวบ้านสะเอียบที่เข้าร่วมฟังการชี้แจง ได้กล่าวถึงความเดือดร้อนที่จะได้รับหากรัฐบาลดำเนินการสร้างแก่งเสือเต้น กรมชลประทานพูดโกหกไม่มีความจริงใจ ครั้งก่อนๆ กรมชลประทานบอกว่าการศึกษานั้นเสร็จเรียบร้อยแล้ว แต่อยู่ในขั้นตอนหาพื้นที่อพยพ แต่มาครั้งนี้บอกว่ายังไม่เรียบร้อย ต้องรออีก 2 เดือน ถ้ารัฐบาลและกรมชลประทานจะสร้างให้ได้ก็ให้เอาเครื่องบินมาทิ้งระเบิดให้คนสะเอียบตายเสียก่อนเถอะ แล้วค่อยขนศพออกไป...นั่นแหละคือการอพยพออกจากที่นี่ และผมพร้อมที่จะตาย (อุ้ยปิง สะเอียบคง)

นายชุม สะเอียบคง และชาวบ้านได้ร่วมกันแสดงจุดยืน “ พวกเราไม่ขอยอมรับข้อมูลอันใด พวกเราไม่ต้องการเขื่อนแก่งเสือเต้น ไม่ต้องการอพยพ ไม่ต้องการค่าชดเชย ไม่ต้องการเห็นสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย ไม่ต้องการเห็นความร่ำรวยของคนบางกลุ่ม เราจะอยู่ที่นี่

ปี 2536 (สมัยนายชวน หลีกภัย เป็นนายก)

16 มกราคม 2536 นายสุวิทย์ หวังหลี ประธานหอการค้าไทย กล่าวกับผู้สื่อข่าวว่าหอการค้าไทย จะหาทางสนับสนุนให้มีการสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น ตามข้อเสนอของหอการค้าแพร่ โดยจะหาทางติดต่อกับธนาคารโลก ให้ส่งเจ้าหน้าที่มาสำรวจพื้นที่เพื่อพิจารณาสนับสนุนโครงการ

21 เมษายน 2536 ชาวบ้าน ดอนชัย ดอนแก้ว และแม่ต๋น ทำการมอบอุปกรณ์การทำลายป่า และอาวุธปืนในการล่าสัตว์ และร่วมสาบานจะปกป้องผืนป่าแม่ยม โดยมีพลโทยิ่งยศ โชติพิมาย แม่ทัพภาค 3 เป็นตัวแทนรับมอบ ณ.สนามโรงเรียนบ้านดอนชัย (ในพิธีรับมอบได้เกิดพายุฝนตกหนัก และเกิดพายุลูกเห็บตก นานนับชั่วโมง) และได้ออกกฎระเบียบเพิ่มเติมจากปี 2534 ขึ้นอีกดังนี้

- 1.ห้ามขายบ้านเรือนเก่า
- 2.ห้ามขนย้ายไม้และเรือนเก่าหรือเฟอร์นิเจอร์ทุกชนิดออกจากพื้นที่ ต.สะเอียบ
- 3.ห้ามตัดไม้เผาถ่านเพื่อการค้าขาย

ปี 2537 (สมัยนายชวน หลีกภัย เป็นนายก)

11 มิถุนายน 2537 ดร.สนธิ สัมครการ นายปรีดา ทองสุขงาม ตัวแทนบริษัททีเอ็มคอลล์ตั้ง เอ็นจีเนียริง จำกัด และ ดร.อาชเลย์ มอร์ดัน หัวหน้าคณะสำรวจบริษัท อะเกีซิทเต็ม โอเวอร์ซี จำกัด และ น.ส.โซเนีย เซสเทรโป นายคอลิน ฟราเซอร์ ซึ่งได้รับมอบหมายจากธนาคารโลกให้เข้ามาสำรวจและศึกษาข้อมูลถึงความเป็นไปได้ต่อกาสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น คณะสำรวจได้พบปะกับชาวบ้านในต.สะเอียบ ในตอนท้ายผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่ ได้เรียกร้องให้ชาวบ้านเสียสละ ทำให้ชาวบ้านไม่พอใจจนขอยกเลิกการรับฟังการชี้แจง ซึ่งได้มีการรวมตัวกันประท้วงและยื่นหนังสือกับข้อกำหนดข้อเสนอไม่อนุญาตให้เจ้าหน้าที่จากองค์กรใดหรือหน่วยงานใดเข้ามาทำการศึกษาสำรวจข้อมูลโครงการเขื่อนแก่งเสือเต้นอีกต่อไปและหากไม่ปฏิบัติตามชาวบ้านจะไม่รับรองสวัสดิภาพความปลอดภัยใดๆทั้งสิ้น (ช่วงบ่าย) ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่ พยายามลอบบี้ผู้นำหมู่บ้าน แต่มติกรรมการหมู่บ้านไม่ยินยอม

12 มิถุนายน 2537 เวลาประมาณ 15.30 น คณะสำรวจจากธนาคารโลกได้เข้าสำรวจเส้นทางถนนสายสอง-เชียงม่วน โดยใช้รถตู้ยี่ห้อโตโยต้า สีขาวของสภาจังหวัดแพร่ ในตอนขากลับจากเชียงม่วนมาถึงบริเวณ สี่แยกสถานีอนามัย บ้านดอนชัยได้มีกลุ่มชาวบ้านรวมตัวกันประมาณ 200 คน ปิดกั้นรถของคณะสำรวจไม่ให้ออกจากหมู่บ้าน จนเกิดการปะทะทำลายทุบกระจกรถและทำร้ายร่างกายคณะสำรวจ ต่อจากนั้นชาวบ้าน 5 คนถูกจับกุมดำเนินคดีข้อหาทำร้ายร่างกาย และให้ชดเชยค่าเสียหายของรถยนต์ หลังเกิดเหตุการณ์ชาวบ้านถูกโจมตีจากราชการและสื่อมวลชน ว่าชาวบ้านมีพฤติกรรมป่าเถื่อนที่ทำร้ายธนาคารโลก ขณะที่กรมชลประทานแถลงข่าวว่าธนาคารโลกไม่ได้เกี่ยวข้องแต่อย่างใด

4 มิถุนายน นายชุม สะเอียบคง ให้สัมภาษณ์กับผู้สื่อข่าวถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

1. เริ่มต้นที่ชาวต่างประเทศและตัวแทนบริษัทที่เข้ามาสำรวจหาข้อมูลให้ธนาคารโลกเข้ามาพบปะชาวบ้านเมื่อวันก่อน ซึ่งชาวบ้านก็ได้ยื่นหนังสือยืนยันว่าไม่เอาเงื่อนไขอย่างแน่นนอนและต่อไปนี้จะไม่ยอมให้ข้อมูลใดๆทั้งสิ้นเพราะกลัวว่าจะถูกบิดเบือนจากความจริง
2. สถานการณ์เช่นนี้ชาวบ้านมีความกดดันสูง คณะสำรวจน่าจะเข้าใจและไม่น่ากลับเข้ามาสำรวจข้อมูลในหมู่บ้านอีก
3. รู้สึกเสียใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมากเพราะมันเสียภาพพจน์ระดับชาติ แต่ก็ไม่รู้จะทำอย่างไร

นายศักดิ์ เตชะชาญ ผู้ว่าราชการ กล่าวว่

1.จังหวัดต้องเอาคนผิดมาลงโทษ ว่ากันไปตามความผิด ส่วนโครงการแก่งเสือเต้นเป็นประโยชน์จ.แพร่ สุโขทัย พิจิตร และลุ่มน้ำเจ้าพระยา ดังนั้นโครงการจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดำเนินการต่อไป

2.ทำที่ชาวบ้านไม่ยอมรับมีเพียงบางส่วนแต่มีคนนอกเข้ามายุยง พวกนักอนุรักษ์เขียนป้ายปลุกกระดมให้ชาวบ้านทั้งหมดเป็นเครื่องมือ

3. NGO เป็นเครื่องมือของต่างชาติหรือไม่ เพราะขณะนี้การเมืองระหว่างประเทศจะถูกทำลายทุกทางประเทศไทยเรากำลังเติบโตทางเศรษฐกิจเพราะฉะนั้นทางใดที่ต่างชาติจะทำลายประเทศไทยเราให้ล่มจมทางเศรษฐกิจเขาก็จะทำ แต่คนไทยต้องรักชาติไทย

4.ประโยชน์แก่งเสือเต้นมีมากมายมหาศาลแก่บ้านเมืองโดยรวมแต่การที่บอกว่า เราจะทำลายระบบนิเวศจริง ๆ แล้วตัวเลขมันไม่จริงถึงขนาดนั้นและเราก็แก้ไขได้ เช่นปลูกป่าทดแทน ในขณะที่จังหวัดแพร่แล้งมากไม่มีน้ำกินน้ำใช้ เห็นตัวกับการสร้างเขื่อน 100 % เราจะพยายามประชาสัมพันธ์ให้ชาวบ้านเข้าใจต่อไป (นสพ.ผู้จัดการรายวัน 18-19 มิ.ย.37)

ด้านสมาชิกสภาจังหวัดแพร่ทำหนังสือขอเปิดสภาจังหวัดสมัยวิสามัญ เพื่อนำปัญหาแก่งเสือเต้น และเร่งรัดเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินคดีกับแกนนำและผู้ก่อเหตุทำร้ายคณะสำรวจกับทำลายรถยนต์ของทางราชการอย่างเร่งด่วน ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจกำลังรวบรวมพยานหลักฐานอย่างเร่งรีบ

1 สิงหาคม 2537 กรรมการติดตามผลการปฏิบัติงานตามมติสภาผู้แทนราษฎร จัดเวที “ไต่สวนสาธารณะเขื่อนแก่งเสือเต้น ณ สนามกีฬากลางจังหวัดแพร่ ผลการลงมติเสียงส่วนใหญ่สนับสนุนแก่งเสือเต้น ขณะที่สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมให้กรมชลประทานศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมใหม่ 36 ประเด็น นายแก้วสรร อติโพธิ อาจารย์คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วิเคราะห์ว่าไม่ใช่หน้าที่ของคณะกรรมการชุดนี้จะมาจัดงานนี้ เป็นการจัดเวทีที่ไม่เป็นไปตามหลักการ เพราะผู้จัดเชิญแต่ผู้ที่เห็นด้วยกับโครงการ ไม่มีชาวบ้านผู้เสียหาย ไม่มีการให้ข้อมูลก่อนการจัดเวที (นสพ.กรุงเทพธุรกิจ สยามโพสต์)

22 พฤศจิกายน 2537 คณะกรรมการประสานงานนักศึกษาเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและภาคเหนือ (คป.อน) จัดเสวนาโต้เถียง กรณีเขื่อนแก่งเสือเต้นประชาชนตกเป็นเหยื่อ ที่ห้องประชุมสโมสรนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สรุปว่า ปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นเกิดจากสาเหตุการที่ชาวบ้านถูกกดดันจากฝ่ายสนับสนุนเขื่อน และเป็นปัญหาความรุนแรงทางโครงสร้างสังคม และที่ประชุมเสนอว่าควรที่จะจัดให้มีการสัมมนาประเด็น กรณีแก่งเสือเต้น : ความขัดแย้งนโยบายสาธารณะกับสิทธิชุมชนในการจัดการทรัพยากร

28 สิงหาคม 2537 ตัวแทนชาวบ้าน ต.สะเอียบ ยื่นจดหมายถึง นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี และนายเมธา เอื้ออภิญญกุล ส.ส.แพร่ ซึ่งได้มีการโต้ตอบกลับมามีว่าจะสร้างเขื่อนแน่นอนเพราะต้องแก้ปัญหาขาดแคลนน้ำ

สิงหาคม 2537 ก่อตั้งกลุ่มตะกอนยม ภายหลังที่รัฐบาลประกาศว่าจะมีการสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น เด็กๆ ในหมู่บ้านจึงได้รวมตัวกันขึ้นมา โดยใช้ชื่อว่า “กลุ่มตะกอนยม” เพื่อรณรงค์ให้คนภายนอกได้เข้าใจถึงผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติในพื้นป่า และวิถีชีวิตของคนสะเอียบ การก่อตั้งกลุ่มในตอนแรก ผู้ใหญ่ในหมู่บ้านไม่เห็นด้วย โดยเกรงว่าจะมีอันตราย เพราะตอนนั้นมีกันแค่ 10 คน เป็นผู้หญิงทั้งหมด ที่ไม่เห็นด้วยกับการสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น ซึ่งมีความเห็นว่าจะทำลายป่าไม้ ทำลายหมู่บ้านที่อยู่กันมานาน โดยได้เข้าค่ายกับกลุ่มศิลปวัฒนธรรมกระเจอง ฝึกอบรมการแสดงละครเวที เพื่อใช้เป็นสื่อถ่ายทอดให้คนภายนอกเข้าใจถึงผลกระทบที่จะได้รับการสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น ข้อมูลถือว่าเป็นเรื่องสำคัญมาก เด็กๆ ในกลุ่มตะกอนยมต่างก็ค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับโครงการสร้างเขื่อน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างความเข้าใจให้กับสาธารณชนได้รับรู้ ซึ่งมีข้อมูลที่สามารถยืนยันถึงความเสียหายจากการสร้างเขื่อน และผลกระทบที่ชาวสะเอียบจะได้รับว่ามากน้อยแค่ไหน รวมทั้งป่าสักและทรัพยากรธรรมชาติในอุทยานแห่งชาติแม่ยม รัฐบาลจะมาปิดเบือนข้อมูลเพื่อผลประโยชน์ของตัวเองไม่ได้

ปัจจุบันกลุ่มตะกอนยมก่อตั้งมาแล้ว 18 ปี ผ่านการทำงานรุ่นต่อรุ่น และจะเป็นกำลังหลักต่อไปในอนาคต

ปี 2538 (สมัยนายบรรหาร ศิลปะอาชา เป็นนายก)

สิงหาคม 2538 ชาวบ้านสะเอียบ และ NGO ชุมนุมประท้วงไม่พอใจที่มีการตั้งสถาบันชั้นสูงเข้ามาเกี่ยวข้อง คือ นายบรรหาร ศิลปะอาชา เสนอให้มีการเปลี่ยนชื่อเขื่อนแก่งเสือเต้น เป็นเขื่อนกาญจนาภิเษก

18 สิงหาคม 2538 นายบรรหาร ศิลปะอาชาเดินทางลงมาดูเขื่อนเก็บน้ำแม่สะกิ้นเหนือบ้านดอนแก้ว เนื่องจากเกิดรอยร้าวบริเวณทางระบายน้ำล้นฉุกเฉิน โดยยืนยันเขื่อนแม่สะกิ้นจะไม่พังโดยเด็ดขาด โดยมีชาวบ้านสะเอียบรอต้อนรับที่สนามโรงเรียนบ้านดอนชัยจำนวนมาก แต่นายบรรหารไม่ยอมพบชาวบ้าน รีบขึ้นเฮลิคอปเตอร์กลับอย่างรวดเร็ว

หลังจากนั้น 23 ส.ค. เขื่อนแม่สะกิ้นพัง

7 กันยายน 2538 ชาวบ้าน NGO นักศึกษา ชุมนุมคัดค้านที่กระทรวงวิทยาศาสตร์ได้นำผลการประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม (EIA) เสนอ กรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และมีมติตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจ ศึกษาเพิ่มเติม 4 ประเด็น โดยมีนายยิ่งพันธ์ มนะสิการ เป็นประธาน คณะอนุกรรมการส่วนใหญ่เป็นข้าราชการสนับสนุนเชื่อนและนักวิชาการที่เป็นผู้เกี่ยวข้องกับการทำ (EIA) ซึ่งเป็นการใช้อำนาจทางการเมืองแทรกแซงกระบวนการการตัดสินใจและพิค พรบ.สิ่งแวดล้อม เนื่องจากรายงานยังไม่ผ่านคณะกรรมการผู้ชำนาญการ ของสำนักนโยบายและแผน 36 ประเด็น

ตุลาคม-พฤศจิกายน 2538 มีการชุมนุมในหลายพื้นที่ลุ่มน้ำยมตอนล่างนำโดยนักการเมืองและมีการยกมือสนับสนุนและอ้างว่าเป็นการได้ส่วนสาธารณะ ชาวบ้านสะเอียบ และ NGO นักศึกษา ออกแถลงการณ์คัดค้านการกระทำดังกล่าวเนื่องจากเห็นว่าเป็นการปลุกกระดมโดยการอ้างความชอบธรรมถึงการได้ส่วนสาธารณะ

12 ธันวาคม 2538 (นายทรงวุฒิ งามมีศรี ผู้ว่าราชการ เข้าพื้นที่ชี้แจงกับชาวบ้านว่ามีการตั้ง คณะกรรมการเฉพาะกิจของจังหวัดเพื่อสำรวจข้อมูลด้านธรณีวิทยา นิเวศวิทยา และการอพยพ) โดยชาวบ้านสะเอียบได้ชุมนุมคัดค้านการเข้าสำรวจพื้นที่ห้วยงานแก่งเสือเต้นเนื่องจากเห็นว่าไม่เป็นกลาง ไม่มีผู้เชี่ยวชาญและมีพฤติกรรมน่าสงสัย

13 ธันวาคม 2538 (คณะกรรมการเฉพาะกิจของจังหวัดพยายามเข้าสำรวจป่า) ชาวบ้านสะเอียบ 1,200 คนชุมนุมที่หน่วยพิทักษ์ป่าเพื่อไม่ให้คณะกรรมการเฉพาะกิจของจังหวัดเข้าพื้นที่ ขณะที่ รัฐมนตรี ยิ่งพันธุ์ระบุว่าคณะกรรมการเพียงแค่อต้องการนับต้นไม้เพื่อป้องกันการลักลอบตัดไม้ เท่านั้น

14 ธันวาคม 2538 (คณะกรรมการเฉพาะกิจของจังหวัดพยามเข้าสำรวจพื้นที่น้ำท่วม)
ชาวบ้านสะเอียบ ปิดถนนสายสอง-เชียงม่วน เพื่อไม่ให้คณะกรรมการเฉพาะกิจของจังหวัดเข้า
พื้นที่และยื่นข้อเสนองให้ยกเลิกคณะกรรมการดังกล่าว

10-14 ธันวาคม 2538 เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม (วันสิทธิมนุษยชนสากล) ที่มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ โดยมีตัวแทนชุมชนท้องถิ่นต่างๆ ที่ได้รับผลกระทบจากการพัฒนา ทั้งในประเทศ
และอีก 10 ประเทศในทวีปเอเชียได้เข้าร่วมกันก่อตั้ง สหประชาคนจนอย่างเป็นทางการ หลังจาก
นั้นได้ร่วมกันร่าง “คำประกาศลำน้ามุล” หรือ “ปฏิญญาปากมุล” ขึ้นในระหว่างวันที่ 11-14
ธันวาคม 2538 ณ อ.โขงเจียม จ.อุบลราชธานี

ปี 2539 (นายบรรหาร ศิลปะอาชา เป็นนายก)

มกราคม 2539 มีการกว้านซื้อที่ดินในเขตอ่างเก็บน้ำ และพื้นที่ทำกินของชาวบ้านสะเอียบ โดยมีนายหน้าและกลุ่มทุนที่ใกล้ชิดกับข้าราชการกรมชลประทานและนักการเมืองมาประสานงานและซื้อที่ดิน บางกลุ่มบุคคลยังทำหน้าที่ทำลายขบวนการการต่อสู้ของชาวบ้าน (ซึ่งชาวบ้านสะเอียบได้ขายที่ดินเป็นจำนวนมากในช่วงปีนี้)

“มหกรรมทวงสัญญาสมัชชาคนจน”

26 มีนาคม-23 เมษายน 2539 สมัชชาคนจนจัดชุมนุมใหญ่ ที่ทำเนียบรัฐบาล เพื่อกดดันให้รัฐบาลเปิดการเจรจา โดยมีผู้เข้าร่วมการชุมนุมจาก 21 จังหวัด ประมาณ 11,000 คน แบ่งเป็น 5 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มปัญหาเชื่อน 13 กรณี 2) กลุ่มปัญหาป่าไม้-ที่ดิน 31 กรณี 3) กลุ่มปัญหาจากโครงการของรัฐ 4 กรณี 4) กลุ่มปัญหาผู้ป่วยจากการทำงาน 1 กรณี และ 5) กลุ่มปัญหาชุมชนแออัด 7 กรณี ทั้งหมดรวม 56 กรณี (สะเอียบเข้าร่วมการชุมนุมกับสมัชชาคนจน) ผลการเจรจาระหว่างรัฐบาลกับสมัชชาคนจนทั้งหมดได้รับการรับรองโดย มติคณะรัฐมนตรี (ครม.) วันที่ 22 เมษายน 2539 ซึ่งยอมรับว่า โครงการของรัฐทำให้ประชาชนเดือดร้อน และรัฐจะดำเนินการพิจารณาชดเชยให้แก่ชาวบ้านผู้ได้รับผลกระทบจากการพัฒนาตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น โดยมีการตั้งคณะกรรมการต่างๆ ขึ้นมาพิจารณา

หลังยุติการชุมนุม คณะกรรมการที่ตั้งขึ้นตามมติ ครม. ดำเนินการแก้ปัญหาล่าช้า ทำให้สมัชชาคนจนชุมนุมอีก 2 ครั้ง คือ “เวทีประชาชนทวงสัญญา 100 วัน สมัชชาคนจน” 13-19 สิงหาคม 2539 และ “การชุมนุมตรวจราชการ” ระหว่างวันที่ 14 ตุลาคม -7 พฤศจิกายน 2539

19 พฤศจิกายน 2539 (ครม.มีมติให้กรมชลประทานออกแบบและก่อสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น)

24 พฤศจิกายน 2539 ชาวบ้านสะเอียบทำพิธีเผาหุ่นนักรบเมืองและข้าราชการบางคนที่เกี่ยวข้องกับการอนุมัติโครงการ

2 ธันวาคม 2539 ชาวบ้านสะเอียบเข้ายึดพื้นที่ห้วยงานแก่งเสือเต้น และจัดเวรยามเฝ้าพื้นที่ห้วยงานทุกวัน วันละ 3 คน ตลอดระยะเวลา 2 ปี

7 ธันวาคม 2539 สหัชชาคนจน สหัชชาชาวไร่ภาคอีสาน เครือข่ายเกษตรกรรมภาคเหนือและเครือข่ายสลัม เรียกร้องให้ พล.อ.ชวลิต ยกเลิก มติ ดังกล่าว

ปี 2540 (พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายก)

“การประชุมหมวกที่ 2 “99 วันบนท้องถนน”

25 มกราคม 2540 สหัชชาคนจนจัดการชุมนุมใหญ่อีกครั้งในวันที่ โดยมีกลุ่มปัญหาเพิ่มขึ้นจากเดิม 1 กลุ่ม คือ เครือข่ายเกษตรกรรมทางเลือกและประมงขนาดเล็กภาคใต้ (นับเป็น 1 กรณีปัญหา) รวมเป็น 6 กลุ่มปัญหา และมีกลุ่มข้อเสนอเพื่อให้มีการเปลี่ยนแปลงในเชิงกฎหมายและนโยบายเพิ่มขึ้นมานอกเหนือจากการแก้ไขเฉพาะรายกรณีปัญหา ครั้งนี้มีผู้เข้าร่วมชุมนุมกว่า 20,000 คน โดยมีกรณีปัญหาเพิ่มขึ้นเป็น 125 ปัญหา และขยายพื้นที่ปัญหาออกไปสู่ภูมิภาคต่างๆ กว้างขวางมากยิ่งขึ้นเป็น 35 จังหวัด

การประชุมที่ยืดเยื้อถึง 99 วัน ได้ขจัดกลจากการเจรจาเป็นมติ ครม. ทุกกรณี ภายหลังยุติการประชุมเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2540 จนสิ้นสุดรัฐบาลชวลิต (6 พฤศจิกายน 2540) คณะกรรมการชุดต่างๆ ที่ถูกแต่งตั้งขึ้นได้ประชุมอย่างต่อเนื่อง โดยสามารถแก้ไขปัญหาค่าจ้างบรรลุลูกพล 18 กรณี ส่วนที่เหลืออยู่ในขั้นตอนการดำเนินการ ซึ่งมีความซับซ้อนต่างระดับกันไป กล่าวคือมีความก้าวหน้าในการดำเนินการ 90 กรณี และดำเนินการล่าช้า 17 กรณี

11-14 มีนาคม 2540 องค์การเครือข่ายขนาดใหญ่ในแต่ละภูมิภาค ได้ร่วมกันเป็นเจ้าภาพจัดให้มีการประชุมนานาชาติของประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากเขื่อนครั้งที่ 1 ขึ้น ณ เมืองคิวิริบา ประเทศบราซิล โดยมีผู้แทนประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนและนักสิ่งแวดล้อมจาก 20 ประเทศ รวมทั้งตัวแทนองค์กรสิ่งแวดล้อมและชาวบ้านจากประเทศไทย โดยนายเล็งขวัญยืน ตัวแทนชาวบ้านสะเอียบ เข้าร่วมประชุม ในการประชุมที่เกิดขึ้นทั้ง 4 วัน นอกจากได้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การต่อสู้เรื่องเขื่อนกันแล้ว ที่ประชุมยังได้ตกลงให้มีคำประกาศคิวิริบาเพื่อ “ยับยั้งการมีสิทธิความเป็นมนุษย์และวิถีชีวิตของ ประชาชนผู้ได้รับ ผลกระทบจากเขื่อน” และกำหนดให้วันที่ 14 มีนาคม ของทุกปีเป็น วันหยุดเขื่อนโลก (International Day of Action against Dams) โดยมีคำขวัญที่จะใช้ร่วมกันว่า “น้ำเพื่อชีวิตไม่ใช่เพื่อความตาย”

29 เมษายน 2540 คณะรัฐมนตรีได้มีมติ ให้ชะลอโครงการเขื่อนที่ยังไม่ได้ดำเนินการก่อสร้าง 4 เขื่อน เขื่อนรบร่อ จ.ชุมพร เขื่อนลำโดมใหญ่ จ.อุบลราชธานี เขื่อนโปร่งขุนเพจร จ.ชัยภูมิ และเขื่อนแก่งเสือเต้น จังหวัดแพร่ โดยให้ยุติการดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวข้องไว้ก่อน จนกว่าจะมีข้อสรุปจากคณะกรรมการเพื่อดำเนินการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการตามกรอบที่คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อ 17 เมษายน 2540

กรกฎาคม 2540 (คณะกรรมการเฉพาะกิจสรุปผลการศึกษาด้านธรณีวิทยา นิเวศวิทยา การอพยพ และการสาธารณสุข โดย รมต.ยิ่งพันธ์ ระบุว่าผลการศึกษาด้านแผ่นดินไหวนั้นพบว่า รอยเลื่อนแม่ยมตายแล้วและมีพื้นที่รองรับข้าวบ้าน 12,000 ไร่)

ศ.ดร.ปริญญา และ สผ. คัดค้านผลการศึกษาด้านธรณีวิทยา ให้เหตุผลว่ารายงานไม่ได้ทำตาม TOR และการศึกษารอยเลื่อนแม่ยมเป็นคนละรอยกัน ซึ่งศ.ดร.ปริญญา กล่าวถึงพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่รอยเลื่อนที่ยังไม่ตายและมีพลังอยู่

ด้านข้าวบ้านสะเอียบแถลงข่าวยืนยันคัดค้านผลสรุปด้านการอพยพข้าวบ้านโดยให้เหตุผลว่าไม่ได้ศึกษาพื้นที่ที่อพยพ

กรกฎาคม 2540 (นายสมัคร สุนทรเวช นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ นายสมศักดิ์ เทพสุทิน แถลงว่าจะนำผลการศึกษาเสนอต่อ ครม.ในการประชุม ครม.ส่วนภูมิภาค โดยให้เหตุผลว่าเป็นการรายงานให้ ครม. ทราบ และจะไม่ผ่านคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ)

สมัชชาคนจน คัดค้านการนำผลการศึกษาเข้า ครม. เพราะผลการศึกษายังไม่เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายและเป็นการแทรกแซงทางการเมือง ขัดต่อ พรบ.สิ่งแวดล้อม เนื่องจากตามขั้นตอนรายงานจะต้องเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติก่อนไม่ใช่ ครม.และขัดต่อข้อตกลงที่รัฐบาลให้ไว้กับสมัชชาคนจน เมื่อวันที่ 24 เมษายน 2540 ที่ให้ตั้งคณะกรรมการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชน 4 เื่อนที่ยังไม่สร้าง

29 กรกฎาคม 2540 (รัฐมนตรี ยิ่งพันธุ์ เสนอความก้าวหน้าผลการศึกษา 4 ประเด็นต่อ ครม. ที่เชียงใหม่) สหประชาคนจนชุมนุมประท้วงคัดค้านการนำผลการศึกษาต่อ ครม.ที่หน้าศาลากลางจังหวัด ขณะที่ฝ่ายสนับสนุนเขื่อน นำโดยนักการเมือง สจ. กำนัน ผู้ใหญ่บ้านชุมนุมสนับสนุนและมีการกล่าวโจมตีการชุมนุมของสหประชาคนจนว่าเป็นคนนอก รับเงินมาเคลื่อนไหว ขณะเดียวกันที่บนศาลากลางแกนนำสนับสนุนเขื่อนกระชากแขนแกนนำที่คัดค้านเขื่อน (เกือบเกิดความวุ่นวาย)

ปี 2541 (สมัยนายชวน หลีกภัย เป็นนายก)

5 เมษายน-29 พฤษภาคม 2541 สหประชาคนจนชุมนุมย่อยเพื่อติดตามการแก้ไขปัญหามาจากการชุมนุมที่สำคัญ คือ มติ ครม. วันที่ 21 เมษายน 2541 ซึ่งระบุว่า ไม่ควรจ่ายค่าชดเชยหรือค่าทดแทนแก่ผู้ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนซ้ำซ้อนหรือย้อนหลัง เนื่องจากเห็นว่าจะทำให้มีการเรียกร้องของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเขื่อนที่สร้างเสร็จไปแล้วตามมาอีกมากมาย และควรจ่ายให้เฉพาะเขื่อนที่สร้างใหม่ในอนาคตเท่านั้น มติดังกล่าวถือเป็นการยกเลิกมติการจ่ายค่าชดเชยแก่ชาวบ้านผู้ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนสิรินธรและเขื่อนปากมูลด้วย นอกจากนี้รัฐบาลยังไม่อนุมัติงบประมาณโครงการนำร่องเพื่อเกษตรกรรมยั่งยืนตามที่ตกลงกันไว้ อย่างไรก็ตาม สหประชาคนจนได้ตัดสินใจยุติการชุมนุมในวันที่ 29 พฤษภาคม 2541 พร้อมประกาศจะจัดการชุมนุมใหญ่อีกครั้ง หลังจากยุติการเจรจาและการแก้ไขปัญหาดังกล่าว สหประชาคนจนไม่ได้จัดการชุมนุมใหญ่เพื่อกดดันรัฐบาลตามที่ประกาศไว้ แต่หันมาใช้ “ยุทธศาสตร์ดาวกระจาย” กล่าวคือ ให้แต่ละเครือข่ายและกรณีปัญหากลับไปเคลื่อนไหวด้วยตัวเองในพื้นที่ต่างๆ สำหรับกลุ่มสหประชาคนจนที่ปักหลักชุมนุมและก่อตั้งหมู่บ้านแม่ขุนมันยืนอยู่ ณ สันเขื่อนปากมูล และในพื้นที่ต่างๆ รวมทั้งหมด 16 กรณี (โดยกรณีปัญหาเขื่อนปากมูลและราชันได้พัฒนาข้อเรียกร้องจากเดิมเป็นให้รัฐบาล “เปิดประตูเขื่อนถาวร”)

ปี 2542 ชาวบ้านได้ร่วมกันจัดตั้งระเบียบเพิ่มเติมเพื่อการอนุรักษ์พันธุ์ปลาโดยห้ามระเบิดปลา ห้ามซื้อตปลา และห้ามเปือปลา นอกจากนี้ยังได้จัดตั้งเขตอนุรักษ์พันธุ์ปลาขึ้นที่วังผาอิง และมีกฎระเบียบที่ต้องปฏิบัติดังนี้ 1.ผู้ใดฝ่าฝืนใช้วัตถุระเบิดถูกปรับลงกละ 5 หมีนบาท 2.หากมีการฝ่าฝืนเป็นครั้งที่ 2 ถูกปรับลงกละ 1 แสนบาท 3.หากมีการฝ่าฝืนครั้งที่ 3 มอบให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมาย 4.บุคคลที่ฝ่าฝืนทำถูกปรับคนละ 1 พันบาท 5.ผู้ฝ่าฝืนหาปลาร้างผาอิง เช่น ดำยิง ใส่แหหรือใส่มอญ ตกเบ็ด หว่านแห ถูกปรับคนละ 1 พันบาทต่อครั้ง

14 มีนาคม 2542 จัดงานวันหยุดเชื่อนโลก และจัดพิธีบวงสรวงป่าสับชะตาแม่น้ำ เป็นครั้งแรกเพื่อให้ ความเชื่อทางศาสนาเข้ามาร่วมปกป้องป่า เมื่อพิธีกรรมทางศาสนาเสร็จสิ้น ชาวบ้านแต่ละคนก็ได้ นำผ้าเหลืองที่เตรียมมาไปมัดยั้งต้นไม้ ที่ชาวบ้านเรียกว่าดงสักงามซึ่งมีต้นสักขนาดใหญ่ขึ้นอยู่ อย่างหนาแน่น เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นว่า ต้นไม้ต้นนี้ป่าแห่งนี้ ได้บวงแล้ว เปรียบเสมือนผู้ขาย เมื่ออายุครบ20ปีก็จะบวงเป็นพระสงฆ์เพื่อสนองพระคุณพ่อแม่ และสานต่อพระพุทธศาสนาซึ่ง ถือว่าเป็นกุศโลบายที่บอกถึงการปกป้องรักษาต้นไม้รักษาป่าสักทองแห่งสุดท้ายของประเทศไทยไว้ ใครจะมาตัดทำลายมิได้เพราะเปรียบเสมือนทำลายพระสงฆ์ และทำลายพระพุทธศาสนา

มกราคม 2543 สัมชัชชาคนจนได้เดินทางเข้ามาในกรุงเทพฯ เพื่อรณรงค์กับสาธารณะใน จากนั้นก็เริ่มสร้างแรงกดดันต่อรัฐบาล ด้วย “ปฏิบัติการสันติวิธีเปิดประตูระบายน้ำเขื่อนปากมูลเพื่อให้ปลาขึ้นวางไข่” โดยบุกเข้าไปชุมนุมในบริเวณลานจอดรถโรงไฟฟ้าเขื่อนปากมูลในวันที่ 15 พฤษภาคม 2543 และส่งกำลังคนส่วนหนึ่งมาปักกำแพงเข้าไปในทำเนียบรัฐบาล จนในที่สุดรัฐบาล โดยนายบัญญัติ บรรทัดฐาน รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในขณะนั้น ในฐานะประธานคณะกรรมการช่วยเหลือประชาชน (คชช.) ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลางเพื่อแก้ปัญหาสัมชัชชาคนจนขึ้นเมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2543 หลังจากคณะกรรมการกลางฯ ได้ทำรายงานสรุปเสนอต่อรัฐบาลในวันที่ 6 กรกฎาคม 2543 สัมชัชชาคนจน 16 กรณีปัญหาจึงเดินทางเข้ามาชุมนุมที่หน้าทำเนียบฯ เพื่อผลักดันให้รัฐบาลเร่งแก้ไขปัญหา ในวันที่ 10 กรกฎาคม 2543 และตัดสินใจปักทำเนียบฯ อีกครั้งในวันที่ 16 กรกฎาคม 2543 เพื่อกดดันให้รัฐบาลมีมติ ครม. รับรองข้อเสนอของกรรมการกลางฯ ในที่สุดรัฐบาลได้มีมติ ครม. แก้ไขปัญหาให้สัมชัชชาคนจนในวันที่ 25 กรกฎาคม 2543 และ 8 สิงหาคม 2543 แต่สัมชัชชาคนจนเห็นว่าไม่เป็นไปตามที่คณะกรรมการกลางฯ เสนอ และไม่สามารถนำสู่การแก้ไขปัญหาได้ จึงยังคงปักหลักชุมนุมที่ข้างทำเนียบฯ และบนสันเขื่อนปากมูลต่อไปจนกระทั่งสิ้นฤดูรัฐบาลชวน

ปี 2544 (พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายก)

ช่วงปี 2544-2546 ถือว่ามีการเคลื่อนไหวน้อยมากเรื่องเขื่อนแก่งเสือเต้น (ทักษิณไม่สนสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น นสพ.เดลินิวส์ : 8 กันยายน 45) พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี นำคณะตรวจเยี่ยมราษฎรที่ประสบภัยใน อ.วังจันทน์ และ จ.สขุโขทัย พร้อมกับแจกถุงยังชีพให้กับผู้ประสบภัย เร่งให้ความช่วยเหลือปลูกบ้านใหม่ให้ผู้ประสบภัย ใน 3 ตำบล คือ ต.สร้อย ต.ป่าสัก และต.แม่พุง อ.วังจันทน์ จังหวัดแพร่ โดยกล่าวว่าในส่วนการสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น นายกรัฐมนตรียังไม่สนใจเพราะยังไม่ได้ศึกษาในภาพรวม ยังไม่มีการพิจารณา ขณะนี้เรากำลังบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนที่ประสบภัยก่อน ส่วนการแก้ไขปัญหาในระยะยาวยังมีเวลาที่จะต้องคิดอีก เพียงแต่มีคนถามขึ้นมาเท่านั้นเอง ยังไม่มีการพิจารณากัน เรื่องเขื่อนแก่งเสือเต้นตนยังต้องศึกษาอีกมาก ต้องใช้เวลา เรื่องนี้ขอให้เป็นเรื่องของปัญหาระยะยาวตนมีหลายแนวทางเอาไว้ว่ากันทีหลัง เขื่อนแก่งเสือเต้นจะช่วยเรื่องนี้ได้หรือไม่ไม่ต้องศึกษาในภาพรวมก่อน วันนี้เรายังไม่ได้ศึกษาเลยจึงไม่ถือว่าอยู่ในโครงการของรัฐบาล)

14 มีนาคม 2544 จัดงานวันหยุดเขื่อนโลก และบวงสรวงป่าสืบทอดแม่ย่า

ปี 2545

มีมติของกรรมการและชาวบ้านสะเยียบให้เจ้าของที่ดินเดิมที่ได้ทำการขายให้กับนายทุนในช่วงหน้านี้ ให้เจ้าของที่ดินเดิมยึดที่ดินคืนทั้งหมด เพื่อใช้ในการเพาะปลูกและทำประโยชน์ในที่ดินผืนนั้น และกันพื้นที่บางส่วนเป็นพื้นที่สาธารณะส่วนกลางของชุมชน

14 มีนาคม 2545 จัดงานวันหยุดเขื่อนโลก และบวงสรวงป่าสืบทอดแม่ย่า

มีนาคม 2547 ชาวสะเอียบทำงานวิจัยชาวบ้าน อาหารจากป่าและการสร้างเศรษฐกิจชุมชน การใช้ประโยชน์จากป่าอย่างยั่งยืน ยกป่าดงสักงามเป็นแหล่งเรียนรู้เยาวชน ย้ำพร้อมปกป้องป่าดงสักงามจากการสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น

14 มีนาคม 2547 จัดงานวันหยุดเขื่อนโลก และบวชป่าสืบชะตาแม่น้ำ

15-16 พฤษภาคม 2547 (นายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรีเดินทางเข้าไปตรวจพื้นที่การสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้นที่บริเวณอุทยานแห่งชาติแม่ยม ต.เตาปูน อ.สอง จ.แพร่ โดยมีนายสมศักดิ์ บุญเปลื้อง ผู้ว่าราชการ จ.แพร่ ให้การต้อนรับและกล่าวรายงานผลกระทบต่างๆ ขณะที่รองนายกฯ ได้สอบถามความคิดเห็นจากส่วนที่เกี่ยวข้อง)

แกนนำชาวบ้านคัดค้านการสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น โดยนายชุมสะเอียบคงก้านต.สะเอียบ ได้เข้าพบนายวิษณุและกล่าวว่า ในการสร้างเขื่อนแก่งเสือเตนนั้นจะสร้างผลกระทบมากมายให้กับชาวบ้าน ดังนั้นจึงขอให้ยุติในเรื่องการก่อสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้นได้แล้ว ขณะที่กำนันพูดนั้น รองนายกวิษณุ ได้กล่าวกับที่ประชุมว่าหากพูดเช่นนั้นก็ต้องกลับ จากนั้นนายวิษณุได้ลุกจากที่ประชุมและพาคณะกลับเข้าตัวเมือง

ระหว่างวันที่ 15-16 พ.ค. นายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี ได้เดินทางมาตรวจดูพื้นที่จุดสำรวจสร้างเขื่อนกั้นลำน้ำยมทั้งสองจุดคือ ที่แก่งเสือเต้น และที่ห้วยสัก อ.สอง จ.แพร่ ภายในอุทยานแห่งชาติแม่ยม ในเวลาเดียวกัน ชาวบ้านต.สะเอียบจำนวน 30 คน ได้บุกเข้าไปยังพื้นที่ที่ชาวสุโขทัยเข้าไปจับจองรอกการเวนคืนสร้างเขื่อน และรื้อหลักเสาเขตที่ดินที่จับจองในเขตบ้านดอนแก้ว และบ้านแม่เต็น ออกทั้งหมด

25 มิถุนายน 2547 เวลา 08.00 น. วัดดอนชัย ต.สะเอียบ อ.สอง จ.แพร่ ชาวบ้านต.สะเอียบ ทั้ง 9 หมู่บ้าน กว่า 700 คน ร่วมกันจัดเวทีแลกเปลี่ยนกรณีจะน้อมเกล้าฯถวายพื้นป่าสักทองธรรมชาติ ในอุทยานแห่งชาติแม่ยม เป็นพระราชกุศลในวโรกาสสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ทรงมีพระชนมพรรษาครบ 72 พรรษา ในวันที่ 12 ส.ค.นี้ นายชุม สะเอียบคง กำนันตำบลสะเอียบ กล่าวว่า จากการที่ชาวบ้านได้ร่วมกันดูแลรักษาป่ามากกว่า 15 ปี ในวโรกาสที่สมเด็จพระนางเจ้าฯพระบรมราชินีนาถ มีพระชนมพรรษา 72 พรรษา ชาวบ้านจึงได้ร่วมใจกันน้อมเกล้าฯถวายพื้นป่าสักทองธรรมชาติแด่พระองค์ท่าน เพื่อเป็นสิริมงคลต่อชาวบ้านและพี่น้องคนไทยทั้งชาติ ทั้งนี้ ผู้นำชาวบ้านได้ทำหนังสือถึงราชเลขาธิการ สำนักพระราชวัง และสำเนาถึง พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี นายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี นายสุวิทย์ คุณกิตติ รมว.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นายสมศักดิ์ เทพสุทิน รมว.เกษตรฯ ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่ หัวหน้าอุทยานแห่งชาติแม่ยม นายอำเภอสอง เพื่อประสานงานและดำเนินการให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของชาวบ้านต่อไป

27 มิถุนายน 2547 เมื่อเวลา 09.00 น.ชาวบ้าน ต.สะเอียบ จ.แพร่ กว่า 3,000 คนร่วมกันชุมนุมใหญ่ คัดค้านการสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น โดยรวมตัวกันที่หน้าวัดดอนชัย เดินทางไปรวมตัวกันที่บริเวณหอแดง ซี่งเมืองของหมู่บ้าน เปิดเวทีปราศรัย ก่อนร่วมกันเผาเทียนจำลอง และจะยื่นหนังสือคัดค้านต่อนายกฯ ระหว่างการประชุมกรม.สัณฐจที่จังหวัดลำพูน ร่วมกับ16 เครือข่ายสภาประชาชนภาคเหนือ

29 มิถุนายน 2547 ส่งตัวแทนชาวบ้าน 100 คน ไปร่วมชุมนุมและยื่นหนังสือคัดค้านเขื่อนแก่งเสือเต้น ต่อนายกรัฐมนตรี ระหว่างการประชุมกรม.ส.ญจ.ที่จังหวัดลำพูน แต่ไม่มีใครออกมารับหนังสือแต่อย่างใด ส่งให้นายวรชัย อุดมชัย ปลัดจังหวัดลำพูน เดินทางออกมาพบกลุ่มชาวบ้าน และกล่าวชี้แจงว่า การที่ทางคณะรัฐมนตรีมาประชุมนอกสถานที่ในจังหวัดลำพูนในครั้งนี้ ได้บรรจุวาระการประชุมการแก้ไขปัญหาของเกษตรกรที่มาชุมนุมเรียกร้องลงไปเรียบร้อยแล้ว แต่ในส่วนเรื่องของการพิจารณาถึงรายละเอียดข้อตกลงนั้น ยังไม่ได้พิจารณา เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องที่จะต้องอ่อนพอสมควร ซึ่งคณะรัฐมนตรีจะนำเรื่องดังกล่าวลงไปกรุงเทพฯ ทั้งหมด ซึ่งทางจังหวัดลำพูนเองจะติดตามเรื่องที่ทางเกษตรกรเรียกร้องมาชี้แจงให้ในวันหลัง

ปี 2548

14 มีนาคม 2548 จัดงานวันหยุดเขื่อนโลก และบวชป่าสืบทอดแม่ฟ้า

19 ธันวาคม 2548 ชาวบ้าน บ้านดอนแก้ว บ้านดอนชัย บ้านแม่เต็น บ้านดอนชัยสักทอง และชาวอาข่า บ้านแม่พร้าว ต.สะเอียบ อ.สอง จ.แพร่ พร้อมด้วยชาว อ.เชียงใหม่ จ.พะเยา รวม 4,000 คน ได้ร่วมกันเดินถือป้ายประท้วงด้านการสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น ขึ้นที่บ้านสะเอียบ ก่อนที่การประชุม ครม.สัญจร จะเริ่มขึ้น หลังจากทราบว่า จะมีการนำโครงการแก่งเสือเต้น เข้า ครม.สัญจรที่จังหวัดสุโขทัยอีกครั้ง โดยเป็นการผลักดันของของ ส.ส.สุโขทัย พรรคไทยรักไทย โดยชาวบ้านที่ออกมาประท้วงได้รวมตัวกันบริเวณวัดดอนชัย พากันถือป้ายประท้วงการสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น การจัดสรรน้ำของรัฐ โดยไม่เห็นด้วยกับ พระราชบัญญัติน้ำที่รัฐกำลังนำออกใช้ โดยประกาศว่า จะต่อสู้จนถึงที่สุด จากนั้นได้ออกเดินถือป้ายประท้วงไปตามถนนสายแพร่ – เชียงม่วน - พะเยา ไปรวมตัวกันที่หอแดง สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของหมู่บ้าน พร้อมกับเปิดเวทีไฮด์ปาร์ก แสดงจุดยืนในการต่อต้านการสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น ทั้งนี้ได้มีมนต์พระสงฆ์ จำนวน 4 รูป สวดสังวิญญาณ และประกอบพิธีเผาโลงศพแก่งเสือเต้น มีการเผาพริก เผาเกลือสาปแช่งกลุ่มคนที่ผลักดัน และอยู่เบื้องหลัง ที่ต้องการผลประโยชน์จากการสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น จากนั้นได้ยื่นหนังสือประท้วงต่อนายกรัฐมนตรี พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ผ่านทางนายอนุวัช วงศ์วรรณ ส.ส.แพร่เขต 2 พรรคไทยรักไทย ให้นำไปมอบให้นายกรัฐมนตรี ในการประชุม ครม.สัญจรในวันรุ่งขึ้น

20 ธันวาคม 2548 ประชุมกรม.สัญญาที่จ.สุโขทัยวัน พ.ต.ท.ทักษิณ เดินทางไปยัง โครงการทุ่งทะเลหลวง (แก้มลิง)จ.สุโขทัย อ.เมือง จ.สุโขทัย เพื่อรับฟังการบรรยายสรุปและดูสถานที่เพื่อทำอ่างเก็บน้ำ ในการแก้ปัญหาน้ำท่วมน้ำแล้งของ จ.สุโขทัย โดยพ.ต.ท.ทักษิณ กล่าวว่า จะยกเลิกการก่อสร้างแก่งเสือเต้น เพราะเป็นโครงการขนาดใหญ่ ที่กระทบกับชาวบ้านและสิ่งแวดล้อม ถ้าสร้างเขื่อนผاخอ ก็จะกระทบกับ อ.วังชิ้น จ.แพร่ ซึ่งต้องอพยพชาวบ้านถึง 3,600 ครอบครัว ชาวบ้านอีก 10,000 กว่าคน จึงจะทำอ่างเก็บน้ำเล็กหลายที่ น้ำก็จะกระจายหลายจุด รวมทั้งการทำเขื่อนเก็บกักกยระดับน้ำในแม่น้ำยมไว้เพื่อให้มีน้ำเต็มลำน้ำได้ตลอด ซึ่งจะทำให้การกักเก็บน้ำพอเพียงและเบรกน้ำไม่ให้ท่วมเมือง เวลาหน้าแล้งก็จะมีน้ำไว้ใช้ ซึ่งตนจะให้งบประมาณเพิ่ม มีเขื่อนแม่ลำพัน เขื่อนห้วยไคร้ก็น่าจะใช้ได้ดี เพราะจะมีการเชื่อมน้ำจากแม่น้ำปิงมาใช้ และถ้าได้งบประมาณแล้วก็จะเริ่มก่อสร้างได้

ปี 2549 (พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายก)
รัฐบาลยุคคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ หรือ คมช.

14 มีนาคม 2549 จัดงานวันหยุดเขื่อนโลกและบวชป่า
สืบชะตาแม่น้ำ

พฤษภาคม 2549 สรุปรงานวิจัยชาวบ้าน เพื่อเป็น
ข้อมูลในการยืนยันความสมบูรณ์
ของผืนป่าและประวัติศาสตร์
การตั้งถิ่นฐานของคนสะเยียบ
และพิมพ์เผยแพร่สู่สาธารณะ

ปี 2550

นายชุม สะเอียบคง ได้ถวายหนังสืองานวิจัยชาวบ้านสะเอียบ แต่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เมื่อครั้งเสด็จโรงเรียนบ้านห้วยโป่ง ต.สะเอียบ อ.สอง จ.แพร่

27 กุมภาพันธ์ 2550 ชุมชนตำบลสะเอียบ อ.สอง จ.แพร่ จำนวนประมาณ 600 คน นำโดยนายชุม สะเอียบคง นายอ้วน จันทะบุตร นายสันต์ แสนอ้อม นายเล็ง ขวัญยืน นายภิญโญ ชุมภูมิ่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) สะเอียบ รวมตัวกันบริเวณด้านหน้าที่ว่าทำการอำเภอสอง เรียกร้องให้รัฐบาลเร่งการสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น ที่ทางรัฐบาลชุดปัจจุบันกำลังดำเนินการอยู่ ทั้งนี้ กลุ่มชาวบ้านได้เรียกร้องขอให้นายอติคม สุพรรณพงศ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่ เดินทางมาพบ เพื่อยื่นหนังสือร้องเรียนและคัดค้านผ่านไปให้นายธีระ สูตะบุตร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แต่นายอติคมติดภารกิจจึงมอบหมายให้นายสมชัย ทพยะตันติ รองผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่ เดินทางมาพบกลุ่มผู้ชุมนุมและรับหนังสือร้องเรียนถึงนายธีระ วงศ์สมุทรแทน หนังสือของกลุ่มชาวบ้านระบุว่า รัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ยับยั้งการสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้นขึ้นมาอีกครั้ง โดยอ้างเหตุผลของการ แก้ไขปัญหาเรื่องน้ำท่วมและภัยแล้ง กระทั่งวันที่ 23 กุมภาพันธ์ นายธีระวงศ์สมุทร ได้มอบนโยบายให้ กรมชลประทานเร่งผลักดันโครงการเขื่อนแก่งเสือเต้น โดยไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนของผู้ที่จะได้รับผลกระทบ ทั้งที่มีแนวทางอื่นๆ ในการ แก้ไขปัญหาน้ำท่วม ภัยแล้ง โดยที่ไม่ต้องสร้างเขื่อน แก่งเสือเต้นอยู่แล้ว

หลังจากยื่นหนังสือคัดค้านแล้ว กลุ่มชาวบ้านได้พาหุ่่นนายธีระ วงศ์สมุทร และนายสามารถ โชคคณาพิทักษ์ อธิบดีกรมชลประทาน ก่อนจะแยกย้ายกันเดินทางกลับ

23-29 พฤษภาคม 2550 ปักหลักชุมนุมเรียกร้องให้รัฐบาลเปิดการเจรจาแก้ไขปัญหาของชาวบ้านทั้ง 7 เครือข่ายในสมัชชาคนจน ที่บริเวณข้างกระทรวงศึกษาธิการ ริมคลองผดุงกรุงเกษม กรุงเทพฯ (การไปชุมนุมครั้งนี้มีการจัดวางชาวบ้านสະເຢີຍບໍ່ໄມ້ให้เข้าร่วมชุมนุมกับสมัชชาคนจนที่กรุงเทพฯ เพราะเห็นว่าชาวบ้านจะไปร่วมชุมนุมกับกลุ่มคนเสื้อแดงที่ชุมนุมอยู่ก่อนหน้านี้ โดยได้นำกำลังทหารตั้งด่านสกัดหัวท้ายหมู่บ้านที่ด้านตลาดเหนือบ้านแม่เต็น และด้านที่ทำการหน่วยป่าไม้และไฟป่าปู้จู้ โดยในครั้งนี้นี้จังหวัดแพร่ได้เจรจากับชาวบ้านสະເຢີຍບໍ່ໄມ້ จะจัดรถบัสไปส่งและให้ตำรวจทหาร จำนวน 5 นาย ร่วมเดินทางไปด้วยและให้ชาวบ้านเดินทางกลับมาพร้อมกับตำรวจทหารภายใน 3 วัน ชาวบ้านสະເຢີຍບໍ່ໄມ້ได้ตกลงตามที่มีการเจรจากับจังหวัด หลังจากครบตามกำหนดเวลาชาวบ้านส่วนใหญ่เดินทางกลับ พร้อมเจ้าหน้าที่โดยรถบัสของจังหวัด และได้ให้ตัวแทนชาวบ้านอีก 30 คนกระจายขึ้นรถโดยสารประจำทางไปสับเปลี่ยนการชุมนุมโดยไม่แจ้งให้จังหวัดทราบ)

ปี 2551 (นายสมัคร สุนทรเวช เป็นนายก)

21 มิถุนายน 2551 ที่บริเวณหน่วยพิทักษ์ผาอิง อุทยานแห่งชาติแม่ยม จ.แพร่ นายบำเพ็ญ บินไทยสงค์ นายอำเภอสอง จ.แพร่ นายหาญณรงค์ เยาวเลิศ สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พร้อมด้วย นายมัญญู สุวรรณภักดี รองประธานเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ร่วมกับ ชาวบ้านหมู่ 1, 5 , 6 และ 9 ต.สะเอียบกว่า 300 คน นำโดยนายเส็ง ขวัญยืน ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 9 ต.สะเอียบ และกำนันซุ่ม สะเอียบคง จัดพิธีการสืบชะตาแม่น้ำยม และการบวชป่า

หลังจากเสร็จสิ้นพิธีกรรมทางศาสนา ชาวบ้านได้ทำพิธีสาปแช่งนายสมัคร สุนทรเวช นายก รัฐมนตรี ที่ประกาศผลักดันการสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้นในวันสิ่งแวดล้อมโลก (5 มิ.ย.) ที่ผ่านมา โดยนำหุ่นฟางที่มีป้ายชื่อของนายสมัคร ซึ่งชาวบ้านร่วมกันทำขึ้น มาโยยด้วยพริกและเกลือ จากนั้นได้จุดไฟเผา เมื่อเสร็จพิธีเผาก็นำดวงวิญญูณของนายสมัคร ใส่หม้อดินไปถ่วงในแม่น้ำยม

17 กรกฎาคม 2551 วันอาสาฬหบูชา ชาวบ้าน ต.สะเอียบ อ.สอง จ.แพร่ ได้ร่วมกันปลูกสักทองกว่า 2,000 ต้น ที่บริเวณที่สาธารณะของหมู่บ้านดอนชัย โดยประกาศเป็นโครงการนำร่องเพื่อช่วยโลกลดภาวะโลกร้อน ทำเช่นความคตินายกสมัคร สร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น ลดโลกร้อน

ปี 2552 (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายก)

14 มีนาคม 2552 แลงการณั วันหยุตเชือนโลก แม่น้ำยม ตำบลสะเียบ อำเภอสอง จังหวัดแพร่ เพื่อเป็นไปตามเจตนารมณัของคำประกาศวันหยุตเชือนโลก พวกเราในนามกลุ่มราษฎรรักป่าตำบลสะเียบ เห็นความสำคัญและเป็นภารกิจของทุกคนที่จะร่วมกันปกป้องแม่น้ำเพื่อให้แม่น้ำไหลอย่างอิสระไร้ซึ่งสิ่งพันนาการที่คุกคามต่อแม่น้ำทั่วโลก

28 มีนาคม 2552 ประกาศจุดยืนสิทธิชุมชนขอตายในถิ่นที่เกิด ชาวบ้านยันสะเียบแดนอุดมสมบูรณ์ไม่ต้องเป็นภาระใคร ยืนยันปกป้องถิ่นเกิดไม่เอาเขื่อน ส่งตัวแทน 50 คนเข้าพบนายก ที่ทำเนียบ ยื่นข้อเสนอหยุดสร้างปิดตำนานเสือเต้น เวลา 10.00 น.ชาวสะเียบ 4 หมู่บ้านจำนวน 1,000 คน รวมตัวกันที่วัดดอนชัย หมู่ 1 ต.สะเียบ อ.สอง จ.แพร่ นำโดยนายชุม สะเียบคง นายอุดม ศรีคำภา แกนนำเครือข่ายต้านเขื่อนแก่งเสือเต้น นายเส็ง ขวัญยืน พร้อมด้วยนายวิญญู ชมพูนิง นายก อบต.สะเียบ ร่วมประกาศจุดยืนในการต้านเขื่อนแก่งเสือเต้น และยืนยันปักหลักอยู่ในชุมชนดั้งเดิมที่ตนอยู่ไม่ยอมให้สร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น โดยนายอุดม ศรีคำภา ได้กล่าวถึงแนวทางการทำงานต่อต้านการสร้างเขื่อนในครั้งนี้ จะนำข้อเสนอ คือ 1.ชาวสะเียบยืนยันอยู่ในถิ่นที่อยู่เดิม 2.ให้รัฐบาลยุติโครงการสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น โดยจะส่งตัวแทนจำนวน 50 คนเดินทางเข้าพบนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี เพื่อยื่นข้อเสนอดังกล่าว ซึ่งถ้ารัฐบาลไม่ฟังเสียงชาวบ้านที่ทำตามกฎหมายจะออกมาชุมนุมที่หน้าทำเนียบ ร่วมกับสมัชชาคนจนต่อเนื่องโดยจะระดมไปทั้งหมู่บ้านต่อไป

(รัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เข้ามาได้ 2 เดือน เริ่มคิดที่จะสร้างเขื่อน โดย พล.ต.สนั่น ขจรประศาสน์ รองนายกรัฐมนตรี ได้สั่งการให้กรมชลประทานเร่งสำรวจนำข้อมูลเข้าสู่คณะกรรมการแก้ปัญหาน้ำแล้ง ในระดับชาติเพื่อผลักดันให้สร้างเขื่อนแก่งเสือเต้นต่อไป)

20 สิงหาคม 2552 ชาวบ้านสะเอียบเดินทางออกจากที่ร่วมประชุมกรรมการบริหารหนูน้อยแองเจิ้ลเตือน
คณะกรรมการบริหารวิสามัญศึกษามาตรการป้องกัน แก้ไขปัญหาพื้นที่การเกษตรและชุมชนผู้ประสบ
ภัย ลงพื้นที่รับฟังความเห็นชาวบ้าน กรณีภัยธรรมชาติ เวลาประมาณ 12.00 ที่วัดบ้านดอนชัย
ต.สะเอียบ อ.สอง จ.แพร่ โดยมีคณะผู้เข้าร่วมจากคณะกรรมการวิสามัญศึกษามาตรการ
ป้องกัน แก้ไขปัญหาพื้นที่การเกษตรและชุมชนผู้ประสบภัย กรมทรัพยากรน้ำ จ.แพร่ กรม
พัฒนาที่ดิน จ.แพร่ กรมป่าไม้ จ.แพร่ รองผู้ว่า จ.แพร่ นายอำเภอสอง สำนักงานเกษตรอำเภอ
สำนักงานสาธารณสุข และชาวบ้าน กลุ่มราษฎรรักป่า ต.สะเอียบ อ.สอง จ.แพร่ เข้าร่วม
จาก 4 หมู่บ้าน ประมาณ 800 คน โดยนายจรีต แก้วจินดา ได้ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำชี้แจง
ถึงแผนดำเนินงานที่ผ่านมา สำนักงานงานวิจัยวิทยาศาสตร์ ได้นำเสนอ เรื่องโครงการแก่ง
เสือเต้น โดยได้ชี้ให้เห็นว่าปริมาณป่าไม้ในเขตจังหวัดแพร่มีพื้นที่ลดลง โดยย้ำว่าในบริเวณพื้นที่
สร้างเขื่อนแ่งเสือเต้น ซึ่งสร้างความไม่พอใจให้กับชาวบ้านเป็นอย่างมาก ขณะที่ก้านเลี้ยง ขวัญ
ยืน ถามย่อยกับไปยัง สำนักงานอวกาศว่าข้อมูลที่นำมาเสนอเป็นข้อมูลที่ไม่ตรงกันโดยเฉพาะ
พื้นที่น้ำท่วม เพราะทางสำนักงานอวกาศได้เอาข้อมูลมาจากรมชลฯ และเสนอให้ไปศึกษาใหม่
“ไปรับงานเขามาแล้วมาพูดอย่างนี้ชาวบ้านรับไม่ได้แน่นอน” ก้านเลี้ยงกล่าว จนในที่สุด กรรมการ
การฯ ได้ให้ข้อเสนอว่าให้กลับไปศึกษาทำข้อมูลให้ตรงกันเสียก่อน

พลโทพงศ์เอก อภิรักษ์โยธิน สว.พะเยา ได้พูดว่าเทคโนโลยีสมัยใหม่เป็นสิ่งที่สามารถ
พิสูจน์ได้ถ้าชาวบ้านจะพูดก็ควรจะมีหลักฐานมารองรับโดยใช้วิทยาศาสตร์ และให้ทำใจให้เป็นก
กลางและยอมรับถ้ามีโครงการแก่งเสือเต้นเกิดขึ้นจริง ขณะที่ สว.พะเยา พูดอยู่ ชาวบ้านทั้งหมด
ได้ลุกออกจากที่ประชุม ทำให้การประชุมต้องยุติลง

1 กันยายน 2552 สะเียบ ประณามกรรมชล์ ใช้มหาวิทยาลัยมหิตลเป็นเครื่องมือผลักดันเขื่อนแก่งเสือเต้น เวลา 09.00-12.00 น. ที่ห้องประชุม อำเภอสอง จังหวัดแพร่ กรรมชล์ระทานได้ว่าจ้างมหาวิทยาลัยมหิตล จัดประชุมกรอบแนวทางการศึกษาวิเคราะห์ระบบการจัดการลุ่มน้ำยม โดยใช้กระบวนการนโยบายสาธารณะแบบบูรณาการ โดยมีทีมคณาจารย์จากมหาวิทยาลัยมหิตล นำทีมโดย รศ.ดร.อรพิน เอี่ยมศิริ , รศ.ดร.สุวลักษณ์ สารุณนัสพันธ์ ฯลฯ ได้จัดเวทีชี้แจงกรอบการทำงานของโครงการฯ ให้กับชาวบ้าน เพื่อให้ชาวบ้านอำเภอสอง ได้สะท้อนความคิดเห็นต่อการจัดกระบวนการการศึกษาวิเคราะห์ระบบการจัดการลุ่มน้ำยม โดยมีผู้นำชาวบ้านในเขตอำเภอสองกว่าร้อยคนเข้าร่วมรับฟัง นายพันศักดิ์ บัวลอย ชาวบ้านดอนชัยสักทอง ต.สะเียบ อ.สอง จ.แพร่ แสดงความเป็นห่วงว่ามหาวิทยาลัยมหิตลจะตกเป็นเครื่องมือของกรรมชล์ เพราะที่ผ่านมากกรรมชล์ได้ใช้วิธีการแบบนี้มาศึกษาหลอกชาวบ้าน จนได้ข้อสรุปว่าชาวบ้านเห็นด้วยกับการสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น

28 กันยายน 2552 สะเอียบ ไส่ตะเพิด ตัวแทนบริษัทปัญญาฯ และตัวแทนกรมชลประทาน ออกจากพื้นที่ไม่ยอมให้ทำการเจาะดิน เพื่อศึกษาโครงการยมล่าง ซึ่งกรมชลประทานอ้างว่าเป็นทางเลือกแทนแก่งเสือเต้น ชาวบ้านให้ไล่พร้อมกับขู่ห้าหากยังตึงตันเข้ามาศึกษาอีกจะไม่รับรองความปลอดภัย ที่ศาลาวัดดอนชัย บ้านดอนชัย ต.สะเอียบ อ.สอง จ.แพร่ เวลาประมาณ 9.00 น. นายชูศักดิ์ สายกาญจน์ไพบูรณ์ ที่ปรึกษาบริษัทปัญญาคอนกรีตแอสฟัลต์ จำกัด และนายถาวร บุญราศี ตัวแทนกรมชลประทาน ได้ร่วมกันชี้แจงกรณีการเข้ามาสำรวจจุดเจาะดินบริเวณสวนป่าแม่แฮด ใกล้กับอุทยานแห่งชาติแม่ยม จ.แพร่ เพื่อทำการศึกษาความเป็นไปได้ในการสร้างเขื่อนยมล่าง ซึ่งห่างจากจุดที่จะสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้นลงมาตามลำน้ำยมประมาณ 10 กิโลเมตร โดยนายชูศักดิ์ ตัวแทนบริษัทปัญญาฯ ได้ชี้แจงว่าทางบริษัทได้รับมอบหมายจากทางกรมชลประทานให้ทำการศึกษาการพัฒนาลุ่มน้ำยม โดยมีงบประมาณ 80 ล้านบาท ซึ่งเป็นงบประมาณประจำปี 2552 - 2553 ซึ่งทางกรมชลประทานได้รับมา และทางบริษัทปัญญาฯ มีความจำเป็นต้องเข้ามาสำรวจจุดเจาะดิน หิน ในบริเวณป่าแม่แฮด 3 หลุม หลุมละ 20 เมตร เพื่อดูว่ารากฐานการสร้างเขื่อนยมล่าง จะต้องใช้งบประมาณในการก่อสร้างจำนวนเท่าใด เพื่อเป็นทางเลือกในการจัดการน้ำในลุ่มน้ำยม “เปรียบเทียบเหมือนเราจะสร้างบ้านก็ต้องมีการศึกษาดูว่าจะวางเสาเข็มลึกเท่าไร คำนวณออกมาแล้วเป็นเงินเท่าไร เราจะได้ตัดสินใจได้ว่าบ้านที่จะสร้างคุ้มค่าหรือไม่ เขื่อนยมล่างนี้ก็เหมือนกัน หากเราไม่ทำการศึกษา ไม่ได้ขุดเจาะดินไปวิเคราะห์ เราก็จะไม่สามารถคำนวณได้ว่าต้องใช้งบประมาณในการก่อสร้างเท่าใด แต่ไม่ได้หมายความว่าเราจะสร้างเพียงแต่ศึกษาดูความเหมาะสมเบื้องต้นก่อนเท่านั้น”

นายเส็ง ขวัญยืน กำนันตำบลสะเอียบ ได้สรุปประเด็นการชี้แจงและถามความคิดเห็นของชาวบ้านว่าจะให้ทางบริษัทปัญญาฯ กับ ทางกรมชลประทาน ทำการศึกษาและเจาะสำรวจดินกรณีเขื่อนยมล่างหรือไม่ ชาวบ้านทั้งหมดมีมติเป็นเอกฉันท์ว่าไม่ให้สำรวจ และเริ่มมีเสียงให้ไล่ตัวแทนบริษัทปัญญาฯ และตัวแทนของกรมชลประทานให้ออกไปจากพื้นที่และอย่าเข้ามาอีก กำนันตำบลสะเอียบจึงได้ขอปิดประชุม

เมื่อทางตัวแทนของบริษัทปัญญาฯ และตัวแทนของกรมชลประทาน ได้ฟังความคิดเห็นของชาวบ้านแล้วจึงกล่าวยอมรับว่า หากชาวบ้านไม่ให้เข้ามาขุดเจาะและทำการศึกษา ทางเราก็คงไม่ขุดเจาะและไม่ทำการศึกษา และต้องแจ้งไปยังหน่วยงานที่ว่าจ้างเราว่าชาวบ้านที่นี่ไม่ต้องการให้ศึกษา ทางกรมชลประทานคงต้องไปศึกษาที่อื่นๆ ต่อไป

1 พฤศจิกายน 2552 ชาวบ้านสะเอียบ ทั้งชุมชน มีมติเป็นเอกฉันท์ให้ทำหนังสือแย้งความเห็นของกรรมการวิสามัญศึกษามาตรการป้องกัน แก้ไขปัญหาพื้นที่การเกษตรและชุมชนผู้ประสบภัยธรรมชาติ วุฒิสภา และเรียกร้องให้ประธานวุฒิสภาดำเนินการที่เป็นกลางตรวจสอบพฤติกรรมของกรรมการชุดนี้ จากการที่คณะกรรมการวิสามัญศึกษามาตรการป้องกัน แก้ไขปัญหาพื้นที่การเกษตรและชุมชนผู้ประสบภัยธรรมชาติ วุฒิสภา ได้ลงพื้นที่รับฟังความเห็นชาวบ้าน กรณีภัยธรรมชาติ ในวันที่ 20 สิงหาคม 2552 เวลาประมาณ 12.00-15.00 น. ที่วัดบ้านดอนชัย ต.สะเอียบ อ.สอง จ.แพร่ ซึ่งชาวบ้านได้ให้เหตุผลถึงการไม่เห็นด้วยกับโครงการเขื่อนแก่งเสือเต้นไปแล้ว แต่กรรมการกลับไม่นำเหตุผลการคัดค้านของชาวบ้านไประบุในข้อสรุปของกรรมการชุดนี้ ในวันที่ 2 ตุลาคม 2552 คณะกรรมการวิสามัญศึกษามาตรการป้องกัน แก้ไขปัญหาพื้นที่การเกษตรและชุมชนผู้ประสบภัยธรรมชาติ วุฒิสภา ได้จัดประชุมสรุปความเห็นที่รัฐสภา และได้ข้อสรุปว่าจะนำโครงการเขื่อนแก่งเสือเต้นถวายรายงานต่อในหลวง กำนันแสง ขวัญยืน กำนัน ต.สะเอียบ อ.สอง จ.แพร่ เห็นว่า ความพยายามในการผลักดันเขื่อนแก่งเสือเต้นมีมาทุกยุคทุกสมัย แต่ครั้งนี้จะไปกันใหญ่ กรรมการภัยพิบัติมาคุยกับชาวบ้าน ครึ่งวันแล้วแอบไปสรุปกันที่กรุงเทพฯ จะถวายรายงานให้ในหลวง ผลักดันให้เขื่อนแก่งเสือเต้นเป็นโครงการพระราชดำริ "ผมไม่เห็นด้วย ชาวบ้านก็ไม่เห็นด้วย ที่กรรมการภัยพิบัติ จะนำโครงการเขื่อนแก่งเสือเต้นถวายรายงานให้ในหลวงเพื่อผลักดันให้เป็นโครงการพระราชดำริ ซึ่งถือเป็นการดึงฟ้าลงมาต่ำ เป็นการไม่บังควรอย่างยิ่ง ในที่ประชุมชาวบ้านแสดงการคัดค้านด้วยเหตุด้วยผล แต่กรรมการกลับไปสรุปว่าชาวบ้านยอมรับโครงการนี้ ซึ่งเป็นการบิดเบือนข้อเท็จจริง"

ปี 2553

19 มิถุนายน 2553 สะเอียบเผาหุ่นเสธ.หนั้น หนูนนโยบายผู้ว่าแพร่ สร้างฟายทอดน้ำล้านฟาย แทนแก่งเสือเต้น ชาวบ้านกว่าพันคนในตำบลสะเอียบ ได้ร่วมกันเผาหุ่นพลตรีสนั่น ขจรประศาสน์ รองนายกรัฐมนตรี ที่ ผาอิง ริมแม่น้ำยม ต.สะเอียบ จ.แพร่ จากนั้นทำพิธีเรียกวิญญาณเจ้าหม้อ ถ่วงน้ำ เพื่อเป็นการตอบโต้ที่พลตรีสนั่นได้ออกมาให้สัมภาษณ์ที่จะฟื้นเขื่อนแก่งเสือเต้น จากนั้นตัวแทนชาวบ้านได้ยื่นหนังสือถึงนายกรัฐมนตรี ผ่านนาย วิชา สะบางบอนนายอำเภอสอง โดยหนังสือระบุถึง เหตุผลที่ไม่ควรสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น และทางเลือกทางออกในการจัดการแก้ไขปัญหา น้ำแล้งน้ำท่วมโดยไม่ต้องสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น

15 กรกฎาคม 2553 นายสมชัย ทพยะตันติ ผวจ.แพร่ ได้ออกมารับหนังสือร้องเรียนจาก นายอุดม ศรีคำภา ประธานคัดค้านการสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น บนเวทีปราศรัย หน้าศาลากลางจังหวัดแพร่ แล้วได้เชิญให้ แกนนำชาวบ้าน ต.สะเอียบ ร่วม 10 คน เจรจา กรณี ผวจ.แพร่ ได้สั่งการให้ทุกหน่วยงานลงรายชื่อสนับสนุนการก่อสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น ตัวแทนชาวสะเอียบ ได้แจ้งความประสงค์ของชาวสะเอียบตามหนังสือร้องเรียน ว่า ตามที่ ผวจ.แพร่ ได้บัญชาให้ ทุกหน่วยงาน พนักงาน ลูกจ้าง รัฐวิสาหกิจ ได้ร่วมชุมนุมสนับสนุนการสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น และให้รวบรวมรายชื่อ นามสกุล ลายมือชื่อ เลขบัตรประชาชน ของข้าราชการ พนักงานลูกจ้าง พร้อมด้วยสมาชิกในครอบครัว ไปมอบให้ทางจังหวัดใน วันที่ 16 กรกฎาคม 2553 ที่หน้าศาลากลางจังหวัดแพร่ และให้สถานศึกษาและโรงเรียนทุกโรงเรียน ให้รวบรวม รายชื่อ ครู อาจารย์ นักเรียน และบุคลากรในสถานศึกษาในการสนับสนุนการสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น การกระทำดังกล่าวเห็นว่าเป็นการละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการกระทำที่ละเมิดต่อสิทธิเด็กทั้งเด็กจากพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากโครงการ และเด็กในสถานศึกษาต่างๆที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการเขื่อนแก่งเสือเต้น หลังจากการประชุม นายอุดม ศรีคำภา เปิดเผยว่า ผวจ.แพร่ รับปากว่าได้ยุติการล่ำรายชื่อผู้สนับสนุนการก่อสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้นทันที และส่วนในวันที่ 16 กรกฎาคม 2553 ที่ชาวบ้านที่อยู่ตามลุ่มน้ำยมหลายจังหวัดจะมาชุมนุมที่หน้าศาลากลาง ไม่ได้อยู่ในอำนาจหน้าที่ คงจะมีต่อไปเนื่องจากเป็นเรื่องของชาวบ้านซึ่งผลการยกเลิกการเกณฑ์ประชาชนและการล่ำรายชื่อ ชาวสะเอียบพอใจในระดับหนึ่ง ส่วนสถาบันการศึกษา และหน่วยราชการที่ได้รับคำสั่งในการนำรายชื่อมาให้ ผวจ.แพร่ ก็ไม่ต้องนำมาหรือไม่ดำเนินการอีกต่อไป หากยังมีการดำเนินการก็ถือว่าเป็นเรื่องของส่วนบุคคล หลังจากนั้นชาวบ้าน ต.สะเอียบ ได้เดินทางกลับภูมิลำเนาด้วยความเรียบร้อย

29 ตุลาคม 2553 คณะกรรมการการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และ สาธารณภัย พร้อมด้วย คณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำใน เขตลุ่มน้ำยม สภาผู้แทนราษฎร ลงพื้นที่สำรวจป่าสักทองแก่งเสือเต้น ที่ อุทยานแห่งชาติแม่ยม ต.สะเอียบ อ.สอง จ.แพร่ ยอมรับสภาพป่าสักทองแก่งเสือเต้นอุดมสมบูรณ์ ควรร่วมกันปกป้อง รักษา และหาแนวทางการจัดการน้ำแบบใหม่ที่ไม่ทำลายป่าสักทอง โดยตัวแทนของกรรมการ นายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล สส.สุโขทัย ได้นำหน่วยราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิ ผู้แทน กรมชลประทาน ผู้แทนสมาธิจังหวัดแห่งประเทศไทย ผู้แทนกรมป่าไม้ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทน กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสุโขทัย ฯลฯ กว่า 30 คน โดยได้ร่วมกันสำรวจป่าสักทองทั้งทางพื้นราบโดยรถขับเคลื่อนสี่ล้อกว่า 10 กิโลเมตร และขึ้นไปยังจุดชมวิวยอดเขมอกของอุทยานแห่งชาติแม่ยม ทำให้คณะกรรมการได้เห็นสภาพป่าสักทองแก่งเสือเต้นที่ยังความอุดมสมบูรณ์กว่า 24,000 ไร่ อีกทั้งป่าเบญจพรรณ ของอุทยานแห่งชาติแม่ยมอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นจังหวะพอดีกับช่วงสักทองกำลังออกดอกบาน สะพรั่งให้เห็นความแตกต่างระหว่างป่าสักทองกับป่าเบญจพรรณอย่างชัดเจนนายสัมพันธ์ ตั้งเบญจผล สส.สุโขทัย หัวหน้าคณะที่เดินทางมาพิสูจน์ป่าสักทอง ซึ่งเคยสนับสนุนโครงการเขื่อน แก่งเสือเต้นมาตลอด กล่าวว่า “ตนผลักดันเขื่อนแก่งเสือเต้นมากว่า 20 ปี ยังไม่เคยเข้ามาดูพื้นที่ ป่าสักทองที่ใครต่อใครกล่าวอ้าง วันนี้รู้สึกยินดีมากที่พี่น้องชาวสะเอียบให้การต้อนรับเป็นอย่างดี เมื่อเห็นสภาพป่าสักทองที่อุดมสมบูรณ์แล้ว ตนเห็นด้วยกับข้อเสนอของพี่น้องชาวสะเอียบ

ปี 2554

12 กุมภาพันธ์ 2554 บวชป่าสักทอง สืบชะตาแม่น้ำยม ตำบลสะเอียบ จัดการตนเอง ชุมชนธรรม ประเพณี พื้นฟูชุมชนท้องถิ่น ชาวบ้านตำบลสะเอียบกว่า 300 คน ได้ร่วมใจกันจัดงานประจำปี บวชป่าสืบชะตาแม่น้ำยม ซึ่งสืบทอดกันมานานนับสิบปี ปีนี้ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานราชการมากเป็นพิเศษ ทั้งทางหน่วยงานราชการจังหวัด หน่วยงานตำรวจ ป่าไม้เขต ป่าไม้จังหวัด อุทยานแห่งชาติ ครู นักเรียน องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การภาคประชาชน กลุ่มอนุรักษ์ต้นน้ำยม อ.ปง จ.พะเยา กลุ่มอนุรักษ์ต้นน้ำสรอย อ.วังชิ้น จ.แพร่ พี่น้องชนเผ่าอาข่า บ้านแม่พร้าว และพี่น้องชมรมนักกิจกรรมภาคเหนือ อีกทั้งหน่วยงานต่างๆ ยังได้ร่วมจัดนิทรรศการแสดงผลงานกันอย่างคับคั่ง โดยมี พลตำรวจโทธีรเดช รอดโพธิ์ทอง ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ให้เกียรติเป็นประธานในพิธี

17-20 มิถุนายน 2554 ประชุมพ่อครัวใหญ่สหประชาคนจนจัดเวทีประชุมสัจจกรที่ศาลาวัดบ้านดอนชัย ต.สะเอียบ อ.สอง จ.แพร่ ซึ่งเป็นฐานที่มั่นในการต่อสู้คัดค้านโครงการเขื่อนแก่งเสือเต้นมานานกว่า 20 ปี และยังได้มีโอกาสเข้าไปบวชป่าสักทองร่วมกันกับพี่น้องสะเอียบท่ามกลางความเจียวขี้ของฝนป่า

ทำงานเครือข่ายอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ลุ่มน้ำยม ภายใตเครือข่ายลุ่มน้ำภาคเหนือ เพื่อเชื่อมประสานชาวบ้านและองค์ชาวบ้านในลุ่มน้ำยมในการจัดการลุ่มน้ำในระบอบพื้นที่ของตนเอง โดยได้มีการประสานชาวบ้าน พะเยา แพร่ สุโขทัย พิษณุโลก สุโขทัย พิจิตร และนครสวรรค์

ปี 2555 (นางสาวยิ่งลักษณ์ จินวัตร เป็นนายก)

6 กันยายน 2555 สะเทือนทำชนรัฐบาลปู ประณามปลดประสพบิดพลัว ไม่เอาทั้งเชื่อนแก่งเสือเต้น เชื่อนยมบน เชื่อนยมล่าง ประกาศเขตห้ามเจ้าหน้าที่และหน่วยงานเข้าสำรวจชุมชน ตั้งทีมลูกหลาน คนรุ่นใหม่ เสริมทัพ คัดค้านจนถึงที่สุด ที่วัดดอนชัย ต.สะเอียบ อ.สอง จ.แพร่ ชาวบ้านกว่าพันคน จาก 4 หมู่บ้าน ได้ร่วมประชุมหารือเกี่ยวกับเรื่องเชื่อนแก่งเสือเต้น ตามที่รัฐบาลได้แอบยัดใส่ไว้ในแผนเงินกู้ 3.5 แสนล้าน เพื่อสร้างเชื่อนแก่งเสือเต้น และมีมติให้คัดค้านเชื่อนแก่งเสือเต้น เชื่อนยมบน เชื่อนยมล่าง จนถึงที่สุด รวมทั้งประกาศเขตห้ามเจ้าหน้าที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าสำรวจชุมชน หลังจากนั้นได้ตั้งกรรมการคัดค้านเชื่อนแก่งเสือเต้นชุดใหม่ ทั้งหมด 179 คน จาก 4 หมู่บ้าน มีนายสมมิ่ง เหมืองร้อง เป็นประธาน และให้มีการจัดเวรยามเฝ้าระวังพื้นที่หัวงานเชื่อน วันละ 8 คน เพื่อสอดส่องบุคคลหรือหน่วยงานที่จะเข้ามาสำรวจพื้นที่สร้างเชื่อนยมล่างและแก่งเสือเต้น ทุกวันนับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

15-16 กันยายน 2555 นักวิชาการอาวุโสตีแสกหน้ารัฐบาลแก้ปัญหาหน้าท่วมไม่ได้ กลับโยนบาปให้ “แม่น้ำยม” จี้ “แก่งเสือเต้น” เป็นสัญลักษณ์รวมศูนย์ผลประโยชน์ของรัฐบาลทหารฯ ถ้าปล่อยให้รัฐบาลทำตามอำเภอใจอาจเกิดสงครามกลางเมืองในอนาคต

เครือข่ายธุรกิจเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อม มูลนิธิสืบนาคะเสถียร นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เครือข่ายภาคประชาชนภาคเหนือ รวม 55 คน ภายใต้การนำของนายประสาร มฤคพิทักษ์ และ อ.ศรีศักร วัลลิโภดม นักวิชาการอาวุโส เข้าพิสูจน์ป่าดงสักงามและจุดสร้างเชื่อนแก่งเสือเต้น ภายในอุทยานแห่งชาติแม่ยม ต.สะเอียบ อ.สอง จ.แพร่ สดุดีปดาห์ที่ผ่านมา โดยมีนายเล็ง ขวัญยืน กำนัน ต.สะเอียบ, นายสมมิ่ง เหมืองร้อง ประธานกลุ่มคัดค้านสร้างเชื่อนแก่งเสือเต้น จ.แพร่ ให้การต้อนรับและนำชมพื้นที่ป่าดงสักงาม ที่กว้างใหญ่ในจุดที่รัฐบาลตัดสินใจสร้างเชื่อนแก่งเสือเต้นตามที่เป็นข่าวออกมา

28 กันยายน 2555 ชาวสะเอียบกว่า 700 คน รวมตัวประกอบพิธีสาปแข่งด้วยพริกเกลือ และ ปัสสาวะใส่หุ่นของนายพลอดประสพพร้อมจุดไฟเผา เป็นการใช้ภูมิปัญญาวัฒนธรรมชุมชน ทำให้ ผู้คิดร้ายกับหมู่บ้านและคณะอื่นเป็นไป โดยการประท้วงในครั้งนี้นี้ยืนยันไม่ให้มีการสร้างเขื่อนในพื้นที่ ถ้ารัฐยังไม่ฟังจะไปชุมนุมที่หน้าทำเนียบ

4 ตุลาคม 2555 สมัชชาคนจน ทวงรัฐบาลเร่งแก้ไขปัญหาเขื่อนที่สร้างมาแล้ว และยุติการสร้างเขื่อนใหม่ เร่งแก้ไขปัญหาคอนจนยุติการคุกคามจับกุมพี่น้องคนจนเทือกเขาบรรทัด เวลา 09.00 น. ที่วัดดอนชัย ต.สะเอียบ ได้มีการประชุมพ่อครัวใหญ่สมัชชาคนจน จากทั่วประเทศกว่า 100 คน ซึ่งประกอบด้วย เครือข่ายปัญหาป่าทับที่ทำกิน, เครือข่ายปัญหาที่ดิน, เครือข่ายปัญหาเขื่อน, เครือข่ายสภาผู้ป่วยจากการทำงานและสิ่งแวดล้อม, เครือข่ายสลัมสี่ภาค, เครือข่ายเกษตรกรรมทางเลือก, เครือข่ายประมงพื้นบ้าน ที่ประชุมได้มีมติให้แถลงการณ์เร่งด่วนในการคัดค้านเขื่อนแก่งเสือเต้น ตามที่นโยบายของรัฐบาลและ กบอ. ได้เร่งผลักดันให้สร้างในเร็วนี้

6 ตุลาคม 2555 เครือข่ายองค์กรภาคประชาชน ร่วม ยืนหยัด ต่อสู้ ปกป้องป่าสักทอง และ ชุมชน หยุตสร้างเพื่อนใหม่ แก้ไขปัญหาเขื่อนเก่า เร่งแก้ไขปัญหาคอนจน ได้จัดเวทีเสวนา “อนาคต การต่อสู้เพื่อปกป้องป่าแม่และชุมชนสะเอียบ และเพื่อนอีกนับหมื่นประมาณ 3.5 แสนล้านบาท ประชาชนได้อะไร เสียอะไร” ในครั้งนี้ชาวบ้านสะเอียบได้แสดงเจตนารมณ์จะคัดค้านเขื่อนแก่งเสือเต้น เขื่อนยมบน เขื่อนยมล่าง ร่วมกับเขื่อนแม่วงก์ จ.นครสวรรค์

13 ตุลาคม 2555 เวลา 12.00 น. ชาวบ้านตำบลสะเอียบกว่า 100 คน ได้รวมตัวกันที่อุทยาน แห่งชาติแม่ยม อ.สอง จ.แพร่ เจ็ดคณะที่ปรึกษาบริษัทอิตาเลียน-ไทย ออกนอกพื้นที่ ซึ่งนำ โดยนายณมดล พฤษะวัน และคณะอีก 7-8 คน อ้างว่าตนและคณะมาจากสำนักอุทยานแห่ง ชาติ กรุงเทพฯ มาเพื่อหาข้อมูลสภาพป่าสักทองแก่งเสือเต้นว่ามีจริงหรือไม่ เพราะจากรายงาน การศึกษาที่ผ่านๆ มา ระบุว่าไม่มีป่าสักทองแล้ว ตนและคณะจะได้นำข้อมูลข้อเท็จจริงสภาพป่า ในปัจจุบันไปรายงานให้คณะอนุกรรมการรื้อฟื้นที่ผืนนา วิเชียร คณ้อง เป็นประธาน แต่จาก การตรวจสอบพบว่า นายณมดล เป็นเจ้าหน้าที่กรมอุทยานที่เกษียณอายุราชการแล้ว ปัจจุบันมี ตำแหน่งเป็นที่ปรึกษาบริษัทอิตาเลียน-ไทย

จากนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจ สภ.สะเอียบ ได้นำขบวนคณะของนายณมดล พฤษะวัน ออกจาก พื้นที่อุทยานแห่งชาติแม่ยม เพราะชาวบ้านสะเอียบ อีกจำนวนมากได้จ่อรถตามรายทางเป็น จำนวนมาก หวั่นว่าจะเกิดอันตรายต่อคณะฯได้

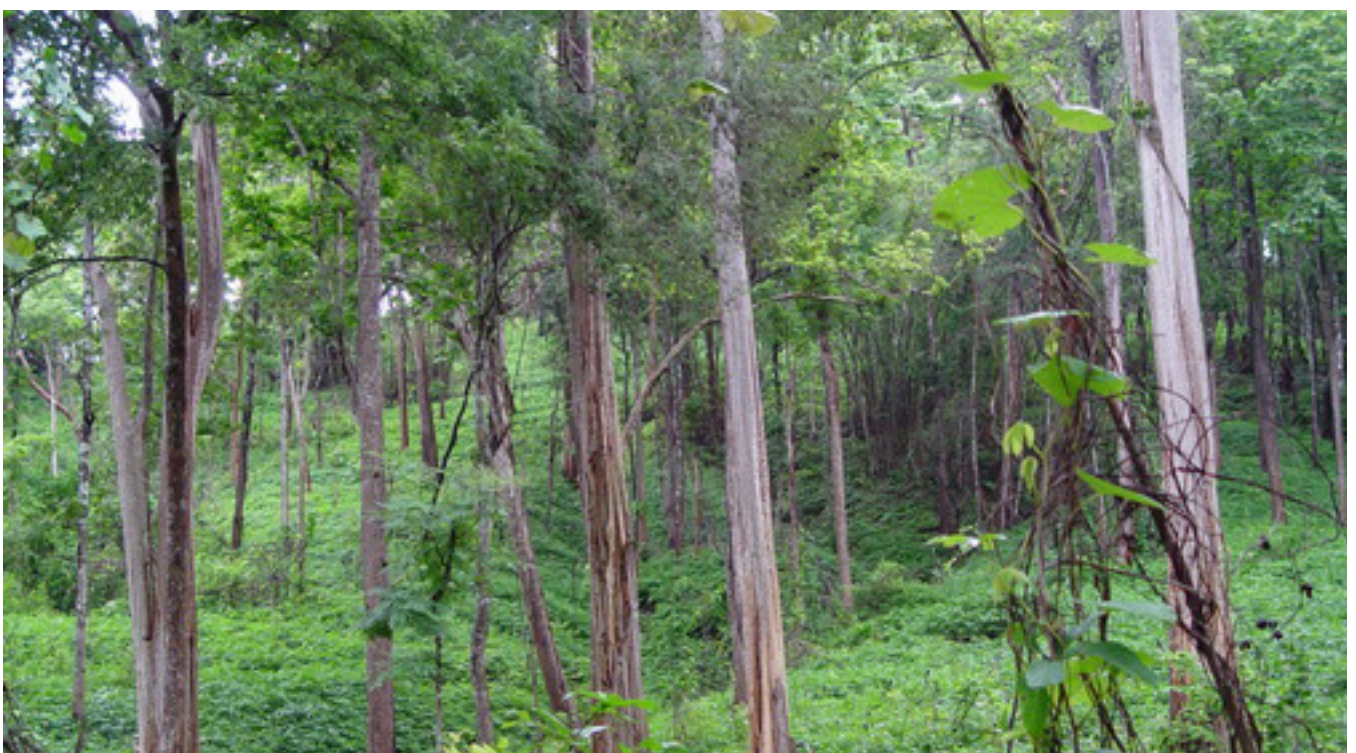
ในวันเดียวกัน เวลา 14.30 น. ได้มีคณะของนายถาวร บุญราศี เป็นชาย 2 คน ผู้หญิง 1 คน จากบริษัทที่ปรึกษา บริษัทปัญญา คอนซัลแตนท์จำกัด ได้เดินทางด้วยรถตู้ เข้ามาในหมู่บ้าน ดอนชัยหมู่ 1 ต.สะเอียบ อ.สอง จ.แพร่ ชาวบ้านสะเอียบได้เข้าไปสอบถามนายถาวร บอกว่ามา เยี่ยมลุงที่หมู่บ้านนี้ เอาขนมมาฝากหลาน ชาวบ้านเห็นผิดสังเกต จึงประกาศหอกระจายข่าวชุมชน ให้ชาวบ้านมารวมตัวกันที่วัด ชาวบ้านกว่า 300 คน ได้เข้าล้อมรถของนายถาวร และเชิญให้ออก นอกพื้นที่ เพราะชาวบ้านจำหน้านายถาวรได้ว่าเป็นเจ้าหน้าที่ของบริษัท ปัญญา คอนซัลแตนท์

15 ตุลาคม 2555 เวลา 14.30 น. ชาวบ้านตำบลสะเอียบ อ.สอง จ.แพร่ ได้เชิญตัว นายไพศาล ผ่องผิว ตำแหน่ง ช่างเครื่องเรือกลลำน้ำ ช 2 ได้รับมอบหมายจากนายอนันต์ แก้ววิเชียร ตำแหน่ง วิศวกรชำนาญการ รก.พศบ.7 ศูนย์พัฒนาและบำรุงรักษาทางน้ำที่ 7 จ.เชียงใหม่ สังกัดกรมเจ้าท่า ซึ่งได้มาทำการปักหมุดหมายของกรมเจ้าท่า ตามแนวลำน้ำยมในบริเวณอุทยานแห่งชาติแม่ยม จ.แพร่ ใกล้กับแนวสันเขื่อนแก่งเสือเต้นโดยนายไพศาล ผ่องผิว ได้รับการว่าจ้างจากบริษัท AP กรุงเทพ จำกัด ขนหลักหมุดปูนขนาดสูง 1 เมตร จำนวน 27 หลัก โดยทำการปักหลักไปได้ 22 หลัก

ชาวบ้านตำบลสะเอียบ ได้ร้องขอให้ถอนหลักของกรมเจ้าท่าออกไป ซึ่งชาวบ้านเห็นว่า เป็นการปักหลักสำรวจเขื่อนแก่งเสือเต้น เขื่อนยมบน เขื่อนยมล่าง ที่ชาวบ้านคัดค้านอยู่ เพราะ ร้อยวันพันปีไม่เคยเห็นกรมเจ้าท่ามาดำเนินการอะไรแถวนี้เลย

เจ้าหน้าที่ตำรวจ สภ.สะเอียบได้เดินทางมาถึง ชาวบ้านสะเอียบจึงได้แจ้งความกับเจ้าหน้าที่ ตำรวจให้ดำเนินการกับกรมเจ้าท่า ที่มาปักหลักหมุดฝืนมติชุมชนสะเอียบ เจ้าหน้าที่ตำรวจ รตท. ประทวน สภ.สะเอียบ ได้เชิญทั้ง 2 ฝ่าย ไปให้ปากคำที่สถานีตำรวจ สภ.สะเอียบ โดยได้นำของ กลางหลักหมุดทั้ง 22 หลักไปด้วย

จนถึงเวลาประมาณ 18.00 น. การหารือกันทั้งสองฝ่ายที่ สภ.สะเอียบ จึงสามารถตกลง กันได้ โดยได้มีการทำบันทึกข้อตกลงร่วมกันทั้งสองฝ่าย โดยชาวบ้านสะเอียบไม่เอาความแต่ขอ ให้เจ้าหน้าที่กรมเจ้าท่าอย่าให้เข้ามาในพื้นที่อีก และขอให้ลบข้อมูลในเครื่อง GPS ออกทั้งหมด เพื่อความสบายใจกันทั้งสองฝ่าย จึงได้ขอยุติกัน ส่วนของกลางหลักหมุดกรมเจ้าท่าทั้ง 22 หลัก นายไพศาล ผ่องผิว จะได้ประสานเข้ามารับกลับคืนไปอีกครั้งหนึ่ง

บ้านของเขา เขาก็ชัก

บ้านของสุม สุมก็ชัก

ดอยม่อนนั้นเขาขอ

เขาบ่หื้อสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น

